

ΜΟΝΑΧΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

ΤΕΥΧΟΣ ΑΡ. 38

€ κωδικός 7109 €

ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2010

ΜΟΝΑΧΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

τ. 38, ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2010
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ
ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ
ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ - ΤΡΙΚΟΡΦΟ ΦΩΚΙΔΟΣ
330 56 ΕΥΠΑΛΙΟ τηλ. 26340 - 44.391
e-mail: agnektar@otenet.gr και
info@agiosnektarios-monastery.gr
site: www.agiosnektarios-monastery.gr

ΕΚΔΟΤΡΙΑ συμφ. με τό Νόμο:
ΜΟΝΑΧΗ ΝΙΚΟΔΗΜΗ
ΚΑΛΛΙΤΕΧ. ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ-ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ:
ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ:
Lettra, ΤΖΟΥΒΑΡΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ, Ήλιούπολη

ΚΩΔΙΚΟΣ: 7109

**ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ
ΤΡΙΚΟΡΦΟ ΦΩΚΙΔΟΣ
330 56 ΕΥΠΑΛΙΟ
τηλ. 26340-44.391 (9-2 πρωί & 6-9 απόγ.)**

Τό περιοδικό αυτό ξεκίνησε την πορεία με στόχο
την κατά Θεόν βοήθεια όλων μας.
Κρατάτε στα χέρια σας τό 38ο τεύχος.
Θέλουμε ταπεινά νά σᾶς ενημερώσουμε ότι:

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΔΩΡΕΑΝ.

Όσοι προαιρετικά επιθυμείτε νά βοηθήσετε στά
ἔργα τῆς Μονῆς, καθώς καί στήν ἔκδοση αὐτοῦ
τοῦ περιοδικοῦ, μπορεῖτε νά μᾶς ἀποστέλλετε
τήν βοήθειά σας μέ τήν ταχυληρωμῆ πού ἐσω-
κλείουμε ἤ μέ κατάθεση στήν Ἐθνική Τράπεζα
στόν λογαριασμό 426/440265-04.

(γιά τό ἔξωτερικό στό
No GR 520110426000042644026504
SWIFT:ETHNGRAA) δίνοντας καί τό ὄνομά σας.
Κατόπιν ενημερώστε μας τηλεφωνικά γιά νά λά-
βετε τήν σχετική ἀπόδειξη.

*Σᾶς εὐχαριστοῦμε θερμά
Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Νεκταρίου*

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

4 ΑΦΙΕΡΩΜΑ:
Ο ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
ΣΟΦΙΑΣ

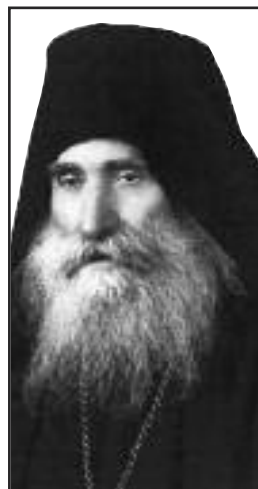
ΓΝΩΡΙΣΘΕ ΜΟΙ:
ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΑΓΙΑ
ΣΟΦΙΑ; ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ
Η ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ;

**11 ΟΥΡΑΝΙΟΙ
ΑΝΘΡΩΠΟΙ:**
ΟΙ 12 ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ &
ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΟΥ ΧΡΙ-
ΣΤΟΥ

18 ΜΕ ΛΟΓΙΑ ΑΠΛΑ:
ΘΑΥΜΑΣΤΕΣ
ΙΣΤΟΡΙΕΣ

**ΜΟΝΑΧΙΚΕΣ
ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ:**
ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΣ
π. ΕΥΣΕΒΙΟΣ
ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗΣ

14

Ἐξώφυλλο:

Άγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, ἀναγνώστες τοῦ περιοδικοῦ μας “Μοναχική Ἐκφραση”

Μέσα ἀπό αὐτήν τήν πρώτη σελίδα τοῦ περιοδικοῦ μας, ἐπικοινωνοῦμε ὅλα αὐτά τὰ χρόνια, νοερά καί καρδιακά, μοιραζόμενοι σκέψεις, χαρές, λύπες, δοκιμασίες, πειρασμούς. Ἔτσι λοιπόν μέσα σ’ αὐτήν τήν σελίδα καί ὅσο αὐτό εἶναι δυνατόν, θά μοιραστῶ μαζί σας τίς ἀγωνίες γιά τούς καιρούς πού ζοῦμε. Ἀναμφίβολα, διερχόμαστε μιά τεράστια κρίση: κρίση πολιτική, κοινωνική, οικονομική, ἔθνικη. Γιά ὅλες αὐτές τίς κρίσεις ἀκοῦμε πολλά καί ὑποκείμεθα σέ πολλά.

Πρωτίστως ὅμως, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἡ κρίση εἶναι πνευματική. Καί λέω πρωτίστως, γιατί ἡ πνευματική κρίση ἔφερε καί ὅλες τίς ὑπόλοιπες. Ὁ πρῶτος λόγος γιά τά δεινά στά ὁποῖα ὑπόκειται αὐτή τήν στιγμή ἡ Ἑλλάδα μας εἶναι ἡ πνευματική μας ξηρασία, ἡ ἀπομάκρυνσή μας ἀπό τόν Θεό καί ὄχι ἀπλά ἡ ἀπομάκρυνση ἀλλά ἡ ἐγκατάλειψη τοῦ Θεοῦ. Ἐγκατάλειψη τήν ὁποία ἔφερε ἡ μεγάλη ὑλική εὐμερία, σέ σημεῖο ὥστε θεοποιήσαμε τήν ὕλη, τήν καταστήσαμε κέντρο τῆς ζωῆς μας καί ἐξοστράκισαμε τόν Θεό σ’ ἓνα ρόλο τυπικό καί δευτερεύοντα.

Τώρα λοιπόν, γενοῦμαστε τίς συνέπειες αὐτῆς μας τῆς ἀποστασίας. Ἦρθε ἡ ὥρα λοιπόν, τά ἴδια τά εἶδωλα πού λατρέψαμε -τό χρῆμα καί ἡ ὕλη- νά μᾶς γίνουν μπουμέραγκ ζητώντας τήν κεφαλή μας ἐπί πίνακι. «Μή φοβηθεῖτε ὅμως ἀπό τῶν ἀποκτενόντων τό σῶμα, τήν δέ ψυχήν ἡμῶν μή δυνάμενων ἀποκτεῖναι». Ἄς γκρεμιστοῦν τά εἶδωλα τῆς ὕλης, ἄς ἔχουμε λιγότερα, ἄς στερηθοῦμε, ἄς πεινάσουμε, ἄς γυμνητεύσουμε. Αὐτά ὅλα εἶναι πληγές τοῦ σώματος καί οἱ πληγές αὐτές μᾶς ὑπενθυμίζουν νά στραφοῦμε πλέον στήν ψυχή. Ὅταν γύρω ὅλα γκρεμίζονται ἤλθε ἡ ὥρα νά στρέψουμε τά μάτια στόν Οὐρανό. Νῦν καιρός εὐπρόσδεκτος, νῦν ἡμέρα σωτηρίας. Γιά τόν ΑΛΗΘΙΝΟ χριστιανό οἱ ἡμέρες ναί, εἶναι χαλεπές, οἱ δοκιμασίες, ναί, εἶναι μεγάλες. Ἀλλά δέν ὑπάρχουν ἀδιέξοδα. Ὁ Θεός Πατέρας μας μᾶς περιμένει πίσω, στήν ἀγκαλιά Του. Ἐκεῖ πού εἶναι τό σπίτι μας, πού ξεμακρύνουμε κτιζοντας ἄλλα σπίτια ὑλικά. Γιά τόν καθένα ἀπό ἐμᾶς οἱ ἡμέρες πού ζοῦμε ἔχουν δύο δρόμους. Ἡ θά ἀκολουθήσουμε στήν καταστροφή αὐτούς πού μᾶς ὀδηγοῦν ἐκεῖ ἡ μετανοώντας γιά τήν ἀποστασία μας θά γίνουμε Νινευίτες. Θά ἐπιστρέψουμε καί θά προσπέσουμε στό Σταυρό τοῦ Χριστοῦ κάνοντας κέντρο τῆς ζωῆς μας Ἐκεῖνον. Δέν θά καμφθοῦμε ὅσο κι ἂν προσπαθοῦν κάποιοι νά μᾶς κάμψουν. Θά ἐπιστρέψουμε στό Θεό. Τέρμα στά εἶδωλα, στήν ὕλη, στό χρῆμα. Μέσα ἀπό τά βάθη τῆς καρδιάς μας θά ἀναφωνοῦμε «ἡμαρτον εἰς Σέ Σωτήρ, ὡς ὁ ἄσωτος υἱός, δέξαι με Πάτερ μετανοούντα...». Ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ εἶναι πλέον ἡ μόνη σωτηρία. Ὅταν ὅλα καταποντίζονται, μόνον ὅσοι ἔχουν ἀγκαλιασμένους σφιχτά τόν σταυρό τοῦ Χριστοῦ μας δέν θά καταποντιστοῦν. Νῦν καιρός εὐπρόσδεκτος, νῦν ἡμέρα σωτηρίας.... Καλόν πνευματικό ἀγῶνα. Προσεύχεσθε γιά μᾶς κ ἐμεῖς γιά ἐσᾶς. Ὅλοι γιά ὅλους, γιά ὅλο τόν κόσμο. Μετάνοια καί προσευχή, προσευχή καί μετάνοια. Ἄδιαλλείπτως....

Γερόντισσα Μόνικα
καί αἱ σὺν ἐμοί ἐν Χριστῷ ἀδελφαί

Ο ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΣΟΦΙΑΣ

Ποιά είναι η Άγια Σοφία;

Ποῦ είναι η Άγια Σοφία;

Ποῦ είναι η Άγια Σοφία;» «Ποιά είναι η Άγια Σοφία;». Τά μάτια κάθε ταξιδιώτη ἀποζητοῦν νά διακρίνουν τό περίγραμμά της. Κάθε διήγηση γιά δοξασίες καί θρύλους πού τήν περιβάλλουν καταναλώνεται μέ δίψα. Συνεπαρμένος, ὁ ἐπισκέπτης προσηλώνεται στήν παρατήρηση τῶν τοίχων, τῶν κιόνων, τῶν ἀψίδων, τῶν ψηφιδωτῶν της. Μετά ἀπό χρόνια, στήν ἡσυχία τοῦ σπιτιοῦ του, τό μεγαλειῶδες σχῆμα τῆς Ἁγίας Σοφίας εἶναι αὐτό πού, εὐκρινέστερα ἀπό ὅτιδήποτε ἄλλο, προβάλλει στίς ἀναμνήσεις ἀπό τήν Κωνσταντινούπολη.

Καί δέν εἶναι περιέργο. Γιά πολλούς, Κωνσταντινούπολη δέν σημαίνει, παρά Ἁγία Σοφία. Χιλιάδες ἀνθρωποι δέν ξέρουν τίποτα γιά τά ὑπέροχα τεῖχη τῆς πόλης, οὔτε σχημάτισαν ποτέ μιὰ νοερή εἰκόνα ἀπό τό Βόσπορο κι ὅμως τό ὄνομα τοῦ ξακουσμένου ναοῦ της, τοῦς εἶναι οικεῖο. Ἄκόμα καί γιά ἐκείνους πού δέν τή γνωρίζουν παρά ἐλάχιστα,

ἡ Ἁγία Σοφία ταυτίζεται μέ ὅ,τι πιο μεγαλειῶδες, πιο δοξασμένο, πιο ἱστορικό καί πιο ἱερό ὑπάρχει μέσα στά ἐπιτεύγματα τῆς χριστιανικῆς ἀρχιτεκτονικῆς...

Ἡ Ἁγία Σοφία ἀνήκει κι αὐτή στό παρελθόν. Ἦταν τό 537, μιὰ ὀλόκληρη γενιά πρὶν ἀπό τή γέννηση τοῦ Μωάμεθ τοῦ Προφήτη, πού ὁ μέγας τροῦλος της ὑψώθηκε στόν οὐρανό, τόσο αἰθέριος ὅσο σήμερα. Κι ὅμως, μπορούμε νά πιστέψουμε ὅτι αὐτή ἡ ἐκκλησία θά ἔχει ἕνα μέλλον ἐξίσου ἔνδοξο μέ τό παρελθόν της καί ἴσως, χωρίς καμιά ὑπερβολή, ἀκόμη ἐνδοξότερο.

Ο ΜΩΑΜΕΘ Β' ΣΤΟ ΑΠΟΓΕΙΟ ΤΗΣ ΔΟΞΑΣ ΤΟΥ.

Ο Σουλτάνος Μωάμεθ ὁ Β' ἐκείνη τήν ἡμέρα τῆς κατάκτησης ἀπέδειξε περισσότερο ἀπό ποτέ τή βαθύνοιά του, τή φιλοσοφημένη στάση του, τή μεγαλωσύνη του. Ἐνας Ὁθωμανός στρατιώτης, μεθυσμένος ἀπό τή νίκη ἢ τό φανατισμό, κατέ-

στρεφε τά μωσαϊκά της Ἁγίας Σοφίας μέ ἓνα ρόπαλο. «Μήν τά ἀγγίζεις», φώναξε ὁ Πορθητής. Μέ ἓνα καί μόνο κτύπημα σώριασε καταγῆς τό βάρβαρο νεκρό. Μετά, λέγεται ὅτι πρόσθεσε χαμηλόφωνα: «Ποιός ξέρει ἄν σέ ἄλλη ἐποχή ὑπηρετήσουν διαφορετική θρησκεία ἀπό τοῦ Ἰσλάμ...». Ποιοί

θά εἶναι ἄραγε ὁ μέλλον αὐτοῦ τοῦ ναοῦ; Αὐτό οὔτε ἡ πιο καλπάζουσα φαντασία μπορεῖ νά τό συλλάβει. Στή λαϊκή δοξασία, ἓνας Ἑλληνας ἱερέας τελοῦσε λειτουργία ὅταν ἡ ἑξαλλη στρατιά τοῦ σουλτάνου ἔσπασε τίς πόρτες. Κρατώντας τό σταυρό στό χέρι, ὁ ἱερέας ἀποτραβήχθηκε ἀργά σέ κάποιον ἀπό τά μυστικά δωμάτια κι ἐκεῖ μέ τό σταυρό προσμένει ἀκόμα...

ΕἩ Ἁγία Σοφία θεμελιώθηκε τό 326, στή θέση ἑνός ἡιδωλολατρικοῦ ναοῦ. Στά ἐγκαίνια ἦταν παρών ὁ Κωνσταντῖνος, ὁ ὁποῖος εἶχε ἐπιστρέψει ἀπό τή Σύνοδο τῆς Νίκαιας λίγους μήνες νωρίτερα. Ἀφιερώθηκε στή Θεία Σοφία, τή Σοφία τοῦ Λόγου ἢ τό Λόγο τοῦ Θεοῦ- δηλαδή στόν ἴδιο τόν Χριστό. Ὅταν, τό 532, καταστράφηκε ἀπό πυρκαγιά, ὁ Αὐτοκράτορας Ἰουστινιανός ἀποφάσισε νά τήν ἀποκαταστήσει σέ βαθμό μεγαλοπρέπειας πρωτόγνωρο: Νά δημιουργηθεῖ ἓνα οἰκοδόμημα πού θά ἦταν ἡ ἐξιλέωση γιά κάθε παράπτωμα καί ἁμαρτία του ὡς ἡγεμόνα...

ΜΕΓΑΛΟΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ

ΕὉ κύριος ἀρχιτέκτονας γιά τήν κατασκευή τῆς Ἁγίας Σοφίας ἐπιλέχθηκε ὁ Ἀνθέμιος ἀπό τίς Τράλλεις, ὁ ἱκανότερος ὅπως λέγεται, ἀρχιτέκτονας καί μηχανικός τοῦ αἰώνα. Πρῶτος ἀπ' ὅλους τούς Ἑλληνες χρησιμοποίησε τή δύναμη τοῦ ἀτμοῦ «ἓνας ἄνδρας» λέει ὁ Ἀγαθίας «ἱκανός νά μιμηθεῖ σεισμούς καί κεραυνούς». Συνεργάτες του ἦταν ὁ Ἰσιδωρος ἀπό τή Μίλητο καί ὁ Ἰγνάτιος, πού εἶχε

ἀποκαταστήσει τόν Αὐγουστεώνα, ἀρχιτέκτονες σχεδόν ἰσάζιοι τοῦ Ἀνθέμιου σέ ἱκανότητα καί φήμη. Εἰπώθηκε ὅτι ἓνας ἄγγελος ἀποκάλυψε στόν αὐτοκράτορα τά σχέδια τῆς Ἁγίας Σοφίας μέσα σέ ὄνειρο, ὄχι βέβαια στό σύνολό τους καί μέ κάθε λεπτομέρεια, ἀλλά ἐκείνη τή μοναδική ἰδέα, τήν κύρια σύλληψη, πού οἱ ἀρχιτέκτονες ἀργότερα θά ἀνέπτυσσαν καί θά τῆς ἔδιναν μορφή. Κι αὐτή ἦταν ἡ ἰδέα ἑνός τρούλου, πού θά εἶχε τή μεγαλύτερη δυνατή διάμετρο, πού θά ἦταν τμήμα τοῦ μεγαλύτερου δυνατοῦ κύκλου, θά ὑψωνόταν σέ ἰλιγγιώδες ὕψος καί θά ὑποβασταζόταν ἀπό ὅσο τό δυνατόν λιγότερα στηρίγματα. Ἡ ἀποκάλυψη δέν βρισκόταν στήν ἀπλή σύλληψη ἑνός τρούλου-πού ἀποτελοῦσε νέα ἰδέα, ἔστω κι ἄν στή συνέχεια μονοπωλήθηκε σχεδόν ἀπό μία καί μοναδική σχολή-ἀλλά στό τελειότερο συνταίριασμα ὄλων αὐτῶν τῶν ὄρων. Ὁ Ἀνθέμιος, δέν θά ἀνέπτυσσε ἀπλῶς ἓνα ἤδη ὑπάρχον σύστημα οὔτε καί θά γινόταν ταπεινός ἀντιγραφέας του. Ἡ βυζαντινὴ ἀρχιτεκτονική μέ τό ἔργο αὐτό θά ἔφθανε στήν πλήρη ἀκμή τῆς σχεδόν μονομιᾶς. Ἡ Ἁγία Σοφία ἦταν «ταυτόχρονα προάγγελος καί ὑπέρτατη ἔκφραση ἑνός νέου ρυθμοῦ».

ΜΙΑ ΥΠΕΡΟΧΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

ΣἩ ὅλη τήν αὐτοκρατορία στάλθηκαν προκηρύξεις γιά τό ἔργο πού εἶχε ξεκινήσει ὁ Ἰουστινιανός καί καλοῦσαν πιστούς καί εὐσεβεῖς νά συνεισφέρουν...

Συνεισφορές ἔρχονταν ἀπό τήν Εὐρώπη, τήν Ἀσία, τήν Ἀφρική, ἀκόμη καί ἀπό τίς πιο ἀπομακρυσμένες ἐπαρχίες. Οἱ πλοῦσοι ἔδιναν ἀπό τό περισσευμά τους. Ἦταν ὅμως πολλές καί οἱ φτωχές χῆρες πού ἔδωσαν ὅ,τι εἶχαν καί δέν εἶχαν. Αὐτοκρατορικοί, ἔθνικοι, ἰδιωτικοί θησαυροὶ ἔρρεαν σάν ποτάμι καθώς τό ἔργο προχωροῦσε. Ὅταν οἱ ἐπίγειοι πόροι δέν ἀρκοῦσαν, ἡ ἔξ' οὐρανοῦ βοήθεια δέν ἔλειπε. Ἐνας ἄγγελος, ἔλεγαν, μέ τή μορφή νεαροῦ ἀγωγιάτη, εἶχε ὀδηγήσει ἀρκετά μουλάρια μέσα σέ μυστικές σπηλιές καί τά εἶχε φέρεי πίσω μέ τά πανέρια φορτωμένα χρυσάφι. Ὁ ἴδιος ὁ Ἰουστινιανός εἶχε καταπιαστεῖ μέ τό κτίσιμο τοῦ ναοῦ, πλάι στους ἐργάτες. Ὁ μῦθος ἀναφέρει ὅτι οἱ ἀγγελικοὶ ἀρωγοὶ ἦταν ἀκούραστοι, ὅπως κι ἐκεῖνος. Τή νύχτα, ὅταν κοιμόντουσαν ὄλοι καταπονημένοι ἀπό τήν ἐντατική δουλειά-ἐκτός ἀπό τούς φρουρούς, οἱ τοῖχοι

ἐξακολουθοῦσαν νά ὑψώνονται ἀπό ἀόρατα χέρια.

ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΕΣ ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ

Κάποτε, τήν ὥρα πού οἱ ἐργάτες ξεκουράζονταν στή μέση τῆς ἡμέρας, ἕνας ἄνδρας μέ λευκή ἐνδυμασία ἐφανίσθηκε ξαφνικά στό ἀγόρι πού φύλαγε τά ἐργαλεῖα τους καί τοῦ εἶπε νά ξαναφωνάξει γρήγορα τούς ἄνδρες στή δουλειά τους. Τό ἀγόρι δισταζε νά ἀφήσει τό πόστο του καί τότε ὁ ξένος τοῦ εἶπε προσπαθώντας νά τόν πείσει: «Θά μείνω ἐγώ ἐδῶ ὥσπου νά γυρίσεις». Ὁ μικρός ἔτρεξε νά εἰδοποιήσει τούς ἐργάτες, ἀλλά πρῖν ἐπιστρέψει κάποιος εἶπε τήν ἱστορία στόν αὐτοκράτορα. Ἐκεῖνος ἀποφάνθηκε ὅτι ὁ λευκοντυμένος ξένος ἦταν ἄγγελος. Ἐδῶσε στό ἀγόρι πολλά χρήματα καί τό ἔστειλε ἀμέσως σέ μιά μακρινή ἐπαρχία τῆς αὐτοκρατορίας, ἀφοῦ πρῶτα τόν ἔβαλε νά ὀρκισθεῖ ὅτι ποτέ δέν θά γυρνοῦσε πίσω. Οἱ κατώτερες τάξεις πιστεύουν ὅτι, κάπου γύρω ἀπό τήν Ἁγία Σοφία, ὁ ἄγγελος πού ξεγελάστηκε προσμένει ἀκόμα τό ἀγόρι νά γυρίσει.

Πίστευαν ὅτι κάποια οὐράνια μουσική ψυχολογῶσε τούς ἐργάτες ὅταν κουράζονταν. Ὁ αὐτοκράτορας δέν παρέλειπε νά βλέπει σημαδιακά ὄνειρα ὅταν ὑπῆρχε ἀμφιβολία ὡς πρός κάποια ἀκανθώδη λεπτομέρεια. Ἔτσι, ὅταν οἱ ἀρχιτέκτονες δέν συμφωνοῦσαν κάποια στιγμή γιά τό σχῆμα τῆς ἀψίδας, ἕνας ἄγγελος ἐφανίσθηκε στόν αὐτοκράτορα σέ ἕνα ὄραμα καί τοῦ ὑπέδειξε ὅτι πρέπει νά εἶναι τριπλή-ὅπως τελικά ἐγινε-, σέ ἀναγνώριση τῆς Ἁγίας Τριάδος. Οἱ τόσοι θρύλοι, πού ἀκόμη διαφυλάσσονται μέ ἀγάπη καί ἐπαναλαμβάνονται, «ἀποδεικνύουν», ὅπως λέει ὁ Bayet, «πῶς αὐτό τό τεράστιο ἔργο πέρασε μέσα στή λαϊκή φαντασία».

«ΝΕΝΙΚΗΚΑ ΣΕ, ΣΟΛΟΜΩΝΙ!»

Ὁ ναός ἦταν ἔτοιμος γιά καθιέρωση στίς 24 Δεκεμβρίου τοῦ 537. Ἡ μεγάλη λιτανεία ξεκίνησε ἀπό τό ναό τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας, πέρασε μεγαλόπρεπα δίπλα ἀπό τόν Ἱππόδρομο καί τό Μεγάλο Ἀνάκτορο, μέσα ἀπό τόν Αὐγουστέωνα καί κατευθύνθηκε στή νότια πύλη τοῦ ἐσωτερικοῦ νάρθηκα. Ἐκεῖ, ὁ Ἰουστινιανός ἔβγαλε τό στέμμα του-μόνο τότε μέ τόση εὐχαρίστηση- καί τό ἀπέθεσε στά χέρια τοῦ Πατριάρχου Μηνᾶ. Κατόπι, μόνος του, διάβηκε τήν κεντρική πύλη καί πάλι μόνος, προχώρησε μέχρι τόν ἄμβωνα. Μέ ψυχή γεμάτη ἀπό τό μεγαλεῖο πού ἐκπληρώθηκε καί ἀπό ἀπέραντη εὐγνωμοσύνη, ἀναφώνησε τά λόγια πού δέν θά σβήσουν ποτέ ἀπό τή μνήμη ὅσο ἀντέχει ἡ Ἁγία Σοφία. Τά εἶπε μάλιστα τόσο μεγαλόφωνα, ὥστε κι αὐτοί πού δέν εἶχαν περάσει τό κατώφλι τό ἄκουσαν: «Ἄς εἶναι δοξασμένος ὁ Θεός πού μέ ἀξίωσε νά κάμω αὐτό τό ἔργο. Νενίκηκά σε, Σολομών!» Τήν ὥρα πού μιλοῦσε εἶχε σταθεῖ δίπλα σέ ἕνα μεγαλειῶδες ψηφιδωτό τό ὁποῖο ἀπεικόνιζε τό Σολομώντα νά κοιτᾶ γύρω του μέ ἀπορία καί θαυμασμό.

Ἐκείνη τήν ἡμέρα ὅλος ὁ πληθυσμός τῆς πρωτεύουσας γιόρτασε μέ ἔξοδα τοῦ Αὐτοκράτορα. Ἐπιπλέον, 30.000 μεζοῦρες στάρι καί ἑκατοντάδες κιλά χρυσάφι μοιράστηκαν στούς φτωχοῦς. Τό πρῶτό τῶν Χριστουγέννων ὁ ναός ἄνοιξε γιά νά μπορέσει νά ἐκκλησιασθεῖ τό κοινό. Οἱ εὐχαριστίες καί οἱ πανηγυρισμοί κράτησαν δύο ἐβδομάδες περίπου. Ὁλόκληρη ἡ κατασκευή πού τώρα στεκόταν μεγαλειώδης κι ὀλοκληρωμένη, εἶχε ἀναδυθεῖ ἀπό τίς στάχτες τῆς σέ διάστημα μικρότερο ἀπό ἕξι χρόνια-χρόνος ἐκπληκτικά σύντομος. Τέτοιο ἐπίτευγμα, δηλαδή τό νά ὑλοποιηθεῖ τόσο γρήγορα, θά εἶχε σταθεῖ ἀδύνατο ἂν ἡ εὐσεβής συνεισφορά τοῦ ἔθνους δέν ἦταν ἀντάξια ἐκείνης τοῦ Αὐτοκράτορα. Ὁ ναός τοῦ Ἁγίου Πέτρου στή Ρώμη χρειάστηκε 120 χρόνια γιά τήν ἀνέγερσή του, τοῦ Ἁγίου Παύλου στό Λονδίνο 35 χρόνια, ἡ Νοτρ Ντάμ στό Παρίσι 72 χρόνια, ὁ Καθεδρικός τοῦ Μιλάνου πάνω ἀπό 500 χρόνια, ὁ Καθεδρικός τῆς Κολωνίας 615 χρόνια. Εἶναι σίγουρα ἐκπληκτικό τό πῶς ἡ Ἁγία

Σοφία, πού ολοκληρώθηκε αιώνες πριν αυτοί οι σεβασίμοι χριστιανικοί ναοί ξεκινήσουν καν, δεν χρειάστηκε ούτε έξι χρόνια!

ΤΟ ΔΑΠΑΝΗΡΟΤΕΡΟ ΟΙΚΟΔΟΜΗΜΑ ΠΟΥ ΧΤΙΣΤΗΚΕ ΠΟΤΕ ΑΠΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ ΧΕΡΙΑ

Τό κόστος παραμένει ακόμη στό πλαίσιο τής εικασίας. Ίσως ή προσεκτική και λεπτομερής εκτίμηση του Έλληνα ιστορικού, καθηγητή Παπαρρηγόπουλου, είναι κοντά στην αλήθεια. Υπολογίζει τήν αξία τής γής και τό κόστος τών υλικών, τής έργασίας, τής διακόσμησης και τών εκκλησιαστικών σκευών περίπου 324 εκατομμύρια ελληνικές δραχμές, ή περίπου 64 εκατομμύρια δολάρια (τής εποχής).

... Πρέπει νά έχουμε κατά νοῦ ὅτι κανένας άλλος χριστιανικός ναός δέν συγκρίνεται μέ τήν Ἁγία Σοφία ὅσον ἀφορᾷ τήν ποικιλία και τήν σπανιότητα τών μαρμάρων και πάνω ἀπ' ὅλα τήν ἀφειδώλευτη χρήση ἀργύρου, χρυσοῦ και πολύτιμων λίθων στή διακόσμηση και τά ιερά σκεύη.

Ἡ δαπάνη γιά τήν Ἁγία Σοφία ἦταν ἀναμφίβολα ὑψηλότερη ἀπό αὐτήν ὁποιοδήποτε ἄλλου ἱεροῦ χώρου πού δημιουργήθηκε ποτέ ἀπό χριστιανικό λαό πρὸς δόξαν τοῦ Θεοῦ του.

Σήμερα εἶναι ἐντελῶς ἀδύνατο νά φαντασθοῦμε, ἔστω ἀμυδρά, πῶς πρέπει νά ἦταν αὐτός ὁ ναός ἔτσι ὅπως τόν ἀντίκρυσε ὁ Ἰουστινιανός. Ὅλα ὅσα μπορούσαν νά δημιουργήσουν τή δύναμη, ὁ πλοῦτος, ἡ τέχνη, οἱ ἱκανότητες και ἡ εὐσέβεια τοῦ πολιτισμένου κόσμου ἦταν ἐκεῖ, σ' αὐτό τόν ἐπιβλητικό χώρο. Ὑπέρλαμπρος ὁ ναός ἐκτεινόταν και ὑψωνόταν μπροστά στή γοητευμένη ματιά τοῦ Αὐτοκράτορα.

Ἀπό τότε, ἀμέτρητα ἀντερείσματα, μεγάλα και μικρά, ψηλά και χαμηλά, κτίσματα κάθε εἶδους, ἔχουν συσσωρευτεῖ τριγύρω του, πνίγοντας και παραμορφώνοντας τό σχῆμα του. Τό φῶς πολλῶν ἀπ' τά παράθυρα ἔχει κρυφτεῖ και πολλά ἀκόμα ἔχουν κλείσει.

Μέ τή μουσουλμανική λατρεία, τά ψηφιδωτά, ἄν και διατηρήθηκαν, ἔχουν καλυφθεῖ. Ἔχουν σβηστεῖ οἱ σταυροί και τά ἄλλα χριστιανικά ἐμβλήματα. Ἐξαφανίσθηκαν τά ἀμέτρητα πολῦτιμα στολῖδια ἀπό ἀσήμι και χρυσάφι.

Ὁ διάκοσμος και ἡ λατρευτική ἐπίπλωση πού

πρόσθεσαν οἱ Ὀθωμανοί εἶναι ἀταίριαστα κι ἀποτελοῦν παραφωνία μέσα στήν ὅλη ἀρχιτεκτονική τοῦ οἰκοδομήματος.

Κυρίως, δέν πρέπει νά ξεχνᾷ κανεῖς ὅτι ἡ Ἁγία Σοφία προηγεῖται κατά αἰῶνες ἀπό τοῦς ναοῦς μέ τοῦς ὁποίους συνήθως συγκρίνεται κι ὅτι ἔχει φθαρεῖ ἀπό τά βήματα τών προσκυνητῶν και ἔχει ξεθωριάσει ἀπό τή σκόνη πού συνόδευε ἀμέτρητα πλήθη πιστῶν ἐδῶ και πάνω ἀπό 1.350 χρόνια.

Ἡ ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΤΡΟΥΛΟΥ

Ο αἰθέριος τρούλος ἦταν και εἶναι τό ἀπαράμιλο ἀριστούργημα τής Ἁγίας Σοφίας. Σαράντα πέντε γενεές ἐξελισσόμενου πολιτισμοῦ και τεχνικῆς ἔχουν περάσει ἀπό τότε, χωρίς νά ἔχουν δημιουργήσει ὄχι μόνο κάτι ἀνώτερο, ἀλλά οὔτε καν ἰσάξίό του.

Συγκριτικά, ἡ ἀρχιτεκτονική τελειότητα τών θόλων μπορεί ν' ἀποδοθεῖ ὡς ἐξῆς: Φαντασθεῖτε μιά κατακόρυφο ἀπό τήν κορυφή τοῦ θόλου ὡς τό ἐπίπεδο

της βάσης του. Βάλτε την κατακόρυφο στον αριθμητή και στον παρανομαστή τη διάμετρο του θόλου: όσο μικρότερο είναι το κλάσμα που θα πάρετε τόσο πιο τέλειος είναι ο θόλος. Η διάμετρος του τρούλου της Αγίας Σοφίας είναι 31 μέτρα. Η κατακόρυφός του, ή απόσταση από την κορυφή έως τη βάση του, είναι 14 μέτρα. Η διάμετρος του θόλου του Αγίου Πέτρου είναι 42 μέτρα και η κατακόρυφός του 57 μέτρα. Η διάμετρος του θόλου στο Πάνθεον, -τώρα Σάντα Μαρία Ροτόντα- είναι 43 μέτρα και η κατακόρυφός του είναι ίδια.

Οι λεπτομέρειες αυτές είναι απολύτως απαραίτητες για την κατανόηση αυτού που αποτελεί μοναδική διάκριση της Αγίας Σοφίας. Οι δύο άλλοι τεράστιοι θόλοι, εκπληκτικά αριστουργήματα και οι δύο, ωχριούν σε κάλλος όπως και σε τόλμη μπροστά στον αιθέριο θόλο που ο Άνθιμος ύψωσε πριν 1.360 χρόνια. Στον Άγιο Πέτρο, ο θόλος είναι συμπλήρωμα του οικοδομήματος και όχι το κύριο στοιχείο της σχεδιάσής του. Υπάρχει χάρη στο οικοδόμημα και όχι αυτό χάρη στο θόλο. Στην Αγία Σοφία, αντίθετα, ο τρούλος είναι ο σκοπός, ενώ η κατασκευή στην οποία ακουμπά δεν είναι παρά το μέσον που τον αναδεικνύει και τον ύψώνει προς τον ουρανό.

Η ιστορική σπουδαιότητα της Αγίας Σοφίας δεν γνωρίζει όρια. Καμμία άλλη εκκλησία σε καμία χώρα σ' ολόκληρο τον κόσμο, κανένα άλλο οικοδόμημα που υψώθηκε ποτέ από την τέχνη των ανθρώπων δεν αποτέλεσε τόσο σημαντικό και ουσιαστικό κομμάτι στη ζωή ενός έθνους. «Στό όνομά της συμπυκνώνεται ολόκληρη η βυζαντινή ιστορία»...

Η ΟΦΕΙΛΗ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ

Εκεί πλάι στον κίονα από την Έφεσο, στάθησαν το 987 οι ειδωλολάτρες απεσταλμένοι του Ρώσου Βλαδίμηρου που είχαν σταλεί σε όλο τον κόσμο «πρός αναζήτηση της αληθούς πίστεως». Η περιλάμπρη μεγαλοσύνη του ναού, οι σεβάσιμες σειρές ιερών με τα υπέροχα άμφια, ή ουράνια ψαλμωδία της χορωδίας, τά σύννεφα από λιβάνι που άπλώνονταν στο χώρο και ανέβαιναν ψηλά, ή εύσεβής σιωπή χιλιάδων πιστών που προσεύχονταν με κατανύξη, όλο τό μυστήριο μιάς άγνωστης ιεροτελεστίας που προκαλούσε δέος, μάγεψε στην κυριολεξία τον άπαιδευτο νοϋ των άπλοϊκών τέκνων του Βορρά. Όπως ξεκάθαρα μάλιστα δηλώνει ο ιστορικός τους Karamsin, «ο ναός αυτός τούς φάνηκε ή ίδια ή κατοικία του Ύψιστου, έκει όπου φανέρωσε άμεσα τή δόξα Του στα μάτια των θνητών».

Έτσι, οι απεσταλμένοι φεύγοντας από την Κωνσταντινούπολη, πήγαν πίσω στο Σλάβο πρίγκιπά τους και του διηγήθηκαν ό,τι είχαν δει με τά παρακάτω λόγια: «Δέν ξέραμε άν είχαμε ήδη ανεβεί στον ουρανό. Πραγματικά, πάνω στή γή δέν θά έβρισκε ποτέ κανείς παρόμοια πλούτη και μεγαλοπρέπεια. Τό μόνο που μπορούμε νά πιστέψουμε είναι ότι έκει αντιλαμβάνεται κανείς πραγματικά τήν παρουσία του Θεού κι ότι αυτή ή θρησκεία ξεπερνά κατά πολύ τή θρησκεία κάθε άλλης χώρας». Ο Βλαδίμηρος δέχθηκε τά λόγια και τήν πίστη των απεσταλμένων του. Βαφτίστηκε χριστιανός και οι ανάδοχοί του ήταν οι Αυτοκράτορες Βασίλειος ο Β΄ και Κωνσταντίνος Η΄. Σύντομα συνδέθηκε άκομη περισσότερο μαζί τους, αφού παντρεύτηκε τήν αδελφή τους, τήν πριγκίπισσα Άννα.

Ο Βλαδίμηρος και οι Ρώσσοι, ευγνώμονες που από τήν Κωνσταντινούπολη είχαν πάρει τό δώρο τής ιερής τους πίστης, στάθηκαν από τότε και στο έξής κοντά στή μεγάλη Μητέρα Έκκλησία, και συνδέθηκαν μέ τούς χριστιανούς όμοδοξους τους μέ αδελφικούς δεσμούς. Σήμερα, στην τσαρική Ρωσία, ή λατρεία είναι ίδια μέ εκείνη που γοήτευσε τούς απεσταλμένους στην Αγία Σοφία.

Στίς 16 Ιουλίου του 1054, μέ τό ναό άσφυκτικά γεμάτο από όρθόδοξο κήρο και λαό, ο καρδινάλιος Ούμβέρτος και δύο άκόμα Λατίνοι

«Ανείπωτα φοβερές υπήρξαν οι συνέπειες αυτού του σχίσματος».

Έδω, τό πρωί τοῦ Πάσχα, τόν Ἀπρίλιο τοῦ 1204, γλέντησαν καί ξεφάντωσαν οἱ Φράγκοι πολεμιστές τῆς Τετάρτης Σταυροφορίας, μέ χέρια αίματοβαμμένα ἀπό τήν κατάκτηση τῆς πόλης. Ἕνας αὐλικός, καθισμένος στόν πατριαρχικό θρόνο, τραγουδοῦσε αἰσχρά τραγούδια σέ ἔρριους τόνους, κοροϊδεύοντας τίς ψαλμωδίες τῶν Ἑλλήνων.

ἐπίσκοποι, ἀντιπρόσωποι τοῦ πάπα, προχώρησαν μέ σταθερό βῆμα ὡς τήν Ἁγία Τράπεζα, μέσα στό μεγάλο ἱερό. Μετά, κάτω ἀπό τό κολοσσιαῖο ψηφιδωτό τοῦ Ἰησοῦ μέ τή γλυκιά ματιά καί τ' ἀπλωμένα χέρια πού εὐλογοῦν, ἀπέθεσαν πάνω στήν Ἁγία Τράπεζα τόν παπικό ἀφορισμό τῆς Ὁρθόδοξης Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας καί τό ἀνάθημα ἀπέναντι στίς ἐπτά θανάσιμες αἰρέσεις τῶν Ἑλλήνων, πού ἔστειλε τούς ἴδιους καί ὄσους μοιράζονταν τά δόγματά τους «στήν αἰώνια συντροφιά τοῦ Σατανᾶ καί τῶν ἀγγέλων του». Μετά «ἀναχώρησαν μέ ἀποφασιστικό βῆμα, τινάζοντας τή σκόνη ἀπό τά πόδια τους καί φωνάζοντας: Ἄς δεῖ καί ἄς κρίνει ὁ Θεός».

Ἔτσι, τό ἐνιαῖο ἱμάτιο κομματιάστηκε. Ἡμέχρι τότε ἀδιαίρετη χριστιανική Ἐκκλησία χωρίστηκε στά δύο καί ἀπό τότε δέν ξαναενώθηκε. Ἕνας προτεστάντης δέν μπορεῖ ἴσως νά διακρίνει καθαρά καί νά ἐκτιμῆσει τό δίκαιο ἢ τό ἄδικο τῶν δύο ἀντιμαχόμενων πλευρῶν, τοῦ Πατριάρχου Μιχαήλ Κηρουλάρου καί τοῦ πάπα Λέοντα Θ'. Τά ζητήματα ἀντιλογίας πού ἦταν τόσο σημαντικά γιά ἐκείνους τή μακρινή ἐκείνη ἐποχή ἴσος σήμερα μᾶς φαίνονται μηδαμινά ἢ ἀνευ σημασίας. Θά μπορούσαμε ὅμως ποτέ νά ἀμφισβητήσουμε τό ἀν διαδραματίστηκε ποτέ στήν ἱστορία καταστροφικότερο γεγονός γιά τήν Εὐρώπη καί πάνω ἀπ' ὅλα, γιά τή χριστιανοσύνη τῆς Ἀνατολῆς ἀπό αὐτό πού εἶδαν οἱ σιωπηλοί τοῖχοι τῆς Ἁγίας Σοφίας; Σήμερα φαίνεται λογικό πού ὁ Μαθᾶς, ἐπίσκοπος Θήρας, ἀναφωνεῖ:

Στό μεταξύ, μεθυσμένοι στρατιῶτες ἐπιδίδονταν σέ ἀκατανόμαστα ὄργια μέ γυναῖκες τοῦ δρόμου, κι ὁ ναός ἀντηχοῦσε ἀπό τά πρόστυχα, σατανικά τους γέλια. Αἷμα καί κοπριά ἀνακατεύτηκαν χλευαστικά μέ τόν ἁγιασμένο ἄρτο καί τό κρασί. Τήν ἴδια ὥρα, διάφορα ζῶα ὀδηγοῦνταν μέσα στό ναό κι ἔβγαιναν πάλι φορτωμένα μέ πλιάτσικο, καί μέ τά ἄμφια τῶν ἱερέων ριγμένα πάνω τους. Μέ ἀποτροπιασμό καί θλίψη, ὁ πάπας Ἰννοκέντιος Γ' ἐπιτίμησε σκληρά τούς Σταυροφόρους, δηλώνοντας ὅτι «ἡ Ἑλληνική Ἐκκλησία θά ἔβλεπε στό πρόσωπο τῶν Λατίνων μόνο προδοσία καί ἔργα τοῦ σκότους καί θά τούς μισοῦσε σάν σκυλιά». Μέχρι καί σήμερα, ἡ ἀνάμνηση τῶν πράξεων ἐκείνων πλανᾶται ἄσβεστη μεταξύ τῶν Ἑλλήνων κατοίκων τῆς Κωνσταντινουπόλης. Ἔτσι, δέν εἶναι περίεργο τό ὅτι, ὅταν ἡ Βυζαντινὴ Αὐτοκρατορία ἄρχισε νά φθίνει, πολλοί φανατικοί Ἕλληνες ἔβλεπαν μέ τήν ἴδια ἀπέχθεια τόσο μιά ἰδέα ὅσο κι ἓνα στρατιῶτη ἀπό τή Δύση.

Ἡ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΕΤΑΛΛΗΨΗ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Στά μακρά καί ταραγμένα χρονικά τῆς Ἀνατολικῆς Αὐτοκρατορίας δέν ὑπάρχει τίποτα τόσο θλιβερό ὅσο ἐκείνη ἡ νύχτα πρὶν ἀπό τή μεγαλειώδη πτώση. Στίς 28 Μαΐου τοῦ 1453, μία ὥρα πρὶν τά μεσάνυχτα, ὁ Κωνσταντίνος ἦρθε γιά ἄλλη μιά φορά στήν Ἁγία Σοφία. Μετάλαβε τῶν ἀχράντων μυστηρίων, ὁ ἴδιος καί οἱ ἀθάνατοι ἄνδρες του, ὅπως οἱ μελλοθάνατοι. Ἦξερε, ὅπως καί καθένas

ἀπό τή σιωπηλή ἀκολουθία του, πώς ἂν παρέμεναν πιστοί μέχρι νά πεθάνουν, δέν εἶχαν πιά οὔτε ἕνα εικοσιτετράωρο ἐπίγειας ζωῆς. Καμία ἐλπίδα νίκης, καμία ἐλπίδα σωτηρίας, δέν φαινόταν στόν ὀρίζοντα. Ἴδιο μεγαλεῖο μέ ἐκεῖνο τοῦ γενναίου Λεωνίδα καί τῶν Τριακοσίων του στίς θρυλικές Θερμοπύλες. Ἴσος πρός κάθε ἄνθρωπο στήν κρίσιμη ὥρα, ὁ αὐτοκράτορας ζήτησε τή συγχώρεση ἀπ' ὅλους ὅσους μπορεῖ νά εἶχε ἀδικήσει ἄθελά του στή σύντομη βασιλεία του. Οἱ ἄνδρες, μέσ στίς βαριές πανοπλίες τους, ξέσπασαν σέ λυγμούς, κι αὐτή ἦταν ἡ μοναδική ἀπάντηση πού ἔσπασε ἐκείνη τή φοβερή σιωπή. Ὅστερα, ὁ τελευταῖος Βυζαντινός αὐτοκράτορας πέρασε τό κατώφλι πού γιά αἰῶνες ἀπό τότε, δέν πάτησε κανένας χριστιανός ἡγεμόνας.

Τήν ἐπομένη, ἡ Ἁγία Σοφία ἦταν ἀσφυκτικά γεμάτη μέ ἕνα πλῆθος πού ὁμοίό του δέν εἶχε γνωρίσει ποτέ. Δέν ἦταν τόσο ἡ συρροή, ὅσο ἡ κοινή ἀγωνία πού πλημμύριζε τίς ψυχές ὄλων. Μερικοί ἀρπάζονταν ἀπό τόν παλιό μῦθο πού ἔλεγε ὅτι, ὅταν ὁ ἔχθρός ἔφτανε νικηφόρος στή Στήλη τοῦ Κωνσταντίνου, ἄγγελος Κυρίου θά ἔβαζε μιά πύρινη ρομφαία στά χέρια ἑνός μικροῦ παιδιοῦ κι αὐτό θά κατατρόπωνε ἀμέσως τούς εἰσβολεῖς. Οἱ Ὀθωμανοί ἔριξαν τίς πόρτες τοῦ νότιου προθάλαμου, ὅπου ἀκόμα καί σήμερα φαίνονταν τά σημάδια τῆς ὤμης καί ἀνυπόμονης βίας τους. Τό συγκεντρωμένο πλῆθος τῶν κυνηγημένων, παράλυτο ἀπό ἀνείπωτο φόβο, μέ βλέμματα πλημμυρισμένα ἀπό τρόμο, δέν ἔφερεν καμία ἀντίσταση. Δέν χύθηκε αἷμα, οὔτε τῶν κατακτημένων, οὔτε τῶν κατακτητῶν. Δέν ὑπῆρξε βία. Οἱ μισοπεθαμένοι αἰχμάλωτοι-καλόγεροι ἤ κοριτσόπουλα πού ὁ ἥλιος δέν εἶχε δεῖ καλά καλά τά πρόσωπά τους, κυρές ἀπό ὑψηλή γενεά ἢ παιδιά γιά τά θελήματα, εὐγενεῖς ἢ ζητιανοί-δέθηκαν ἀνά δύο καί, σέ μακριές σειρές, σύρθηκαν γιά νά πουληθοῦν στά σκλαβοπάζαρα.

ΤΟ ΣΕΒΑΣ ΤΩΝ ΟΘΩΜΑΝΩΝ

Οἱ Ὀθωμανοί τρέφουν μεγάλο σεβασμό καί βαθύτατη ὑπόληψη γιά τήν Ἁγία Σοφία. Σ' αὐτό ἀκολουθοῦν, ἄλλωστε, τό παράδειγμα τοῦ ἐπιφανοῦς Πορθητῆ, ὁ ὁποῖος ἐκεῖ πρωτότρεξε μετά τή νίκη πού μέ μόχθο εἶχε ἀποσπᾶσει καί τοῦ ὁποίου

ἡ πρώτη ἐπίσημη πράξη στήν πρωτεύουσα πού μέ τόσο αἷμα εἶχε κατακτήσει ἦταν ἡ μετατροπή τῆς Ἁγίας Σοφίας σέ τζαμί. Εἶναι ἡ μόνη ἀπ' ὄλες τίς ἐκκλησίες πού ὑπέκυψαν στό Ἰσλάμ, ἡ ὁποία διατρεῖ ἀκόμη τό χριστιανικό της ὄνομα, καί τήν ὁποία οἱ μουσουλμάνοι ἀποκαλοῦν Ἁγία Σόφια.

Παρ' ὄλες τίς προσπάθειες μεταμόρφωσης τῆς Ἁγίας Σοφίας, τά χριστιανικά της χαρακτηριστικά θά ἀπαλειφθοῦν μόνο μέ τήν καταστροφή της. Ἡ ἴδια της ἡ κατασκευαστική δομή δέν ὑποκύπτει στίς ἀπαιτήσεις τοῦ ἰσλαμικοῦ τελεουργικοῦ. Μοιάζει μέ ἕναν περήφανο αἰχμάλωτο πού, σιωπηρά, μέ ἀστείρευτη ὑπομονή ἀλλά καί ἀπίστευτη ἐπιμονή, δέν παύει νά ἀντιστέκεται στίς ἀλυσίδες του. Οἱ μακριές σειρές τῶν χαλιῶν τῆς προσευχῆς πάντοτε ἀπλώνονται στό δάπεδο σέ διαγωνίες γραμμές, συχνά ἄσχετες μέ τήν ἄρμονία τοῦ χώρου. Γιά νά κοιτάζονταν πρός τή Μέκκα, οἱ πιστοί ἀναγκάζονται νά προσκυνοῦν στραμμένοι σέ μιά ἄβολη κατεύθυνση, πρός τή γωνία τῆς ἐκκλησίας.

Ἡ ΜΟΡΦΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ

Στήν αἰχμάλωτη ἐκκλησία ὁ χριστιανός, ἐνοχλημένος ἀπό τίς ἀραβικές ἐπιγραφές καί τίς ὀθωμανικές παραδόσεις, νιώθει πόνο καί νοσταλγία γιά κάτι πού τοῦ ἀνήκει. Ἡ ἀειθαλής ἀρχιτεκτονική μεγαλοπρέπεια καί οἱ ἀόρατες μνήμες τοῦ παρελθόντος δέν εἶναι ἀρκετές. Ἄν ὁμως κατέβει τό ὑπερῶο καί μέσα ἀπό τίς ἔξι κιονοστοιχίες ἀφήσει τή ματιά νά ἀνέβει κατά τή θολωτή σκεπή πάνω ἀπό τά πέντε παράθυρα τῆς κεντρικῆς ἀψίδας, ἐκεῖ, στήν ἀχνή μισοκαλυμμένη ἐπιφάνεια, θά διακρίνει τήν ψηφιδωτή μορφή ἑνός τεράστιου Χριστοῦ. Θά ξεχωρίσει τά μαλλιά, τό μέτωπο, τά πράα μάτια τοῦ Σωτῆρα καί τό ἀχνό περίγραμμα τῆς μορφῆς Του. Τό δεξι χέρι, μέ γλυκύτητα, «ὄπως τότε πού μέ ἀγάπη καί πραότητα περπάταγε στή γῆ», εἶναι ἀκόμη ἀπλωμένο σέ μιά ἀνείπωτη εὐλογία καί μέ τήν κίνησή του, μοιάζει νά ἀγκαλιάζει τόν ἐπισκέπτη. Μέσα στίς σκιές, νιώθει κανεῖς πώς ὁ Χριστός στέκει ἀκοίμητος φρουρός πάνω ἀπό τούς ἀνθρώπους Του.

του EDWIN A. GROSVENOR
www.vatopaidi.wordpress.com

Οι άγιοι 12 Απόστολοι καί Μαθητές του Χριστού

λίγα λόγια για τόν καθένα

στήν Καππαδοκία, στή Βιθυνία καί άλλοῦ. Κατέληξε στή Ρώμη, ὅπου καί συνελήφθη ἀπό τό διώκτη αὐτοκράτορα Νέρωνα. Τό τέλος του ἦταν μαρτυρικό, καθώς τόν σταύρωσαν ἀνάστροφα. Μέσα στήν Καινή Διαθήκη περιλαμβάνονται δύο Ἐπιστολές του. Ἐορτάζεται ἀπό τήν Ἐκκλησία μας στίς 29 Ἰουνίου.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

ὁ Πρωτόκλητος:

Ἦταν ἀδελφός τοῦ Πέτρου καί ψαρᾶς στό ἐπάγγελμα. Ὀνομάστηκε «Πρωτόκλητος», διότι αὐτόν πρῶτο κάλεσε κοντά Του ὁ Χριστός. Ἀγάπησε πολύ τό Διδάσκαλό του. Κήρυξε τό Εὐαγγέλιο στή Βιθυνία, στόν Πόντο καί στήν

Ἀρμενία, μέσα σέ ἀφάνταστα δύσκολες συνθήκες. Ἐφτασε καί στήν Ἑλλάδα. Κήρυξε στήν Πάτρα τῆς Ἀχαΐας, ὅπου καί συνελήφθη ἀπό τόν εἰδωλολάτρη ἑπαρχο Αἰγεάτη καί σταυρώθηκε σέ σχῆμα Χ. Ἡ μνήμη του τιμᾶται στίς 30 Νοεμβρίου.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΙΑΚΩΒΟΣ ὁ υἱός τοῦ Ζεβεδαίου:

Ἦταν ψαρᾶς στό ἐπάγγελμα. Κήρυξε τό Εὐαγγέλιο σέ ὅλη τήν Ἰουδαία. Ὀνομάστηκε ἀπό τόν Κύριο μαζί μέ τόν ἀδελφό του Ἰωάννη «υἱός βροντῆς», διότι ἦταν πολύ τολμηρός καί θαρραλέος στήν ὁμολογία του γιά τό Χρι-

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΕΤΡΟΣ:

Ὁ κορυφαῖος τῶν Ἀποστόλων

Ἦταν ψαρᾶς στό ἐπάγγελμα. Πίστεψε βαθιά Ἰστό Χριστό καί Τόν ἀκολούθησε μέ ζῆλο. Ἦταν αὐθόρμητος καί αποφασιστικός. Ὁμολόγησε τή μεγάλη ἀλήθεια ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ. Ἦταν παρών στή Μεταμόρφωση. Ἡ ζωή του ὅλη εἶναι συνδεδεμένη μέ τό Χριστό. Μέσα στήν Καινή Διαθήκη πολλές φορές γίνεται λόγος γιά τόν Ἄπ. Πέτρο καί τίς πράξεις του. Μετά τήν Ἀνάσταση καί τήν Πεντηκοστή, φωτισμένος ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα κήρυξε τό Εὐαγγέλιο στήν Ἀντιόχεια, στόν Πόντο, στή Γαλατία,

στό.

Ήταν και αυτός στη Μεταμόρφωση του Κυρίου.

Έξαιτίας του θάρρους του συνελήφθη και θανατώθηκε από τό βασιλιά Ήρώδη Άγρίππα.

Ό Άπ. Ίάκωβος ήταν ό πρώτος από τούς Άποστόλους, πού μαρτύρησε. Ή Έκκλησία μας τόν τιμά στις 30 Άπριλίου.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

ό Εύαγγελιστής και Θεολόγος

Ήταν αδελφός του Ίακώβου και γιός του Ζεβεδαίου. Άγάπησε τόν Χριστό πολύ γι' αυτό και όνομάστηκε «άγαπημένος Μαθητής» ή «Μαθητής τής άγάπης». Έζησε από κοντά όλη τή δράση, τό έργο, τά θαύματα του Χριστού. Ήταν παρών στη Μεταμόρφωση αλλά και κάτω από τό Σταυρό του Χριστού και άξιώθηκε, μετά τόν θάνατο του Κυρίου, νά πάρει στό σπίτι του τήν Παναγία, νά τήν έχει ως μητέρα του, όπως είπε ό Κύριος πάνω από τό Σταυρό Του. Κήρυξε τό Εύαγγέλιο στη Μικρά Άσία. Έξορίστηκε από τόν Δομετιανό στην Πάτμο, όπου και πάλι κήρυττε τό Χριστό. Κατά τή διάρκεια τής εξορίας του δέχθηκε θαυμαστή Άποκάλυψη από τόν Θεό και είδε μέ τόν φωτισμό του Άγιου Πνεύματος όλα όσα θά συμβούν στό μέλλον, αλλά και όράματα για τή Βασιλεία των Ουρανών. Μετά τήν εξορία του έγκαταστάθηκε στην Έφεσο, όπου και τελείωσε τή ζωή του ειρηνικά, σέ πολύ μεγάλη ηλικία. Έχει γράψει τό «κατά Ίωάννην Εύαγγέλιο», τρεις «Επιστολές» (στις όποιες μιλά για τήν άγάπη) και τήν

«Άποκάλυψη». Έορτάζει στις 26 Σεπτεμβρίου και στις 8 Μαΐου.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ

Καταγόταν από τή Βηθθαϊδά τής Γαλιλαίας και ήταν συμπατριώτης και φίλος του Άπ. Άνδρέα και του Άπ. Πέτρου. Έφερε τό Ναθαναήλ στό Χριστό. Κήρυξε τό Εύαγγέλιο στη Μικρά Άσία και τήν Ήραπόλη, μέσα σέ μεγάλες δυσκολίες και άφάνταστα μαρτύρια, μαζί μέ τήν αδελφή του Μαριάμη και τόν Άπ. Βαρθολομαίο. Τελείωσε τή ζωή του μαρτυρικά. Τόν σταύρωσαν οί ειδωλολάτρες. Τιμάται στις 14 Νο-

εμβρίου.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΘΩΜΑΣ ο Δίδυμος.

Ήταν χαρακτηήρας έσωστρεφής. Μερικοί τόν όνομάζουν «άπιστο», διότι δέν πίστεψε άμέσως, όταν του είπαν οί άλλοι Άποστόλοι, πώς αναστήθηκε ό Χριστός. Ό Χριστός όμως, για νά βγάλει τό Μαθητή Του από τή λύπη, έκανε ειδική εμφάνιση στό Θωμά, όκτώ μέρες μετά τήν Άνάσταση και τότε ό Θωμάς αναφώνησε: «Ό Κύριός μου και ό Θεός μου». Γι' αυτό ή Έκκλησία αφιέρωσε τήν πρώτη Κυριακή μετά τό Πάσχα στον Άποστολο Θωμά (Κυριακή του Θωμά). Κήρυξε τό Εύαγγέλιο στους Πάρθους, στους Μήδους και στους Πέρσες. Έφθασε ως τήν Ίνδία, όπου και πέθανε μαρτυρικά. Έορτάζεται τήν Κυριακή μετά τό Πάσχα και στις 6 Όκτωβρίου.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ

Όνομάζεται και Ναθαναήλ. Καταγόταν από τή Βηθθαϊδά τής Γαλιλαίας και ήταν φίλος του Άπ. Φιλίππου. Είχε καθαρή καρδιά. Γι' αυτόν είπε ό Χριστός: «Νά ένας γνήσιος Ίσραηλίτης πού δέν έχει μέσα του πονηρία, αλλά ποθει νά βρει τήν αλήθεια». Ό Βαρθολομαίος κήρυξε τό Εύαγγέλιο στην Ίνδία. Σταυρώθηκε από τούς ειδωλολάτρες. Τιμάται στις 11 Ίουνίου και στις 22 Άπριλίου.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΣ

Όνομάζεται και Λεϊ. Ήταν τελώνης στό έπάγ-

γελμα, δηλαδή φορο-εισπράκτορας. Τόν συνάντησε ὁ Χριστός στό τελωνεῖο του καί τόν κάλεσε κοντά Του. Ὁ Ματθαῖος ἀκολούθησε ἄμεσα καί πρόθυμα τόν Χριστό. Ἀξιώθηκε μάλιστα νά Τόν φιλοξενήσει στό σπίτι του καί νά διακηρύξει μπροστά σέ ὄλους, τήν ἀπόφασή του νά ἐγκαταλείψει γιά πάντα τήν ἄδικη ζωή του. Κήρυξε τό Εὐαγγέλιο στή Συρία, ὅπου καί μαρτύρησε μέ λιθοβολισμό. Ὁ Ματθαῖος ἦταν ἕνας ἀπό τούς τέσσερις Εὐαγγελιστές. Ἡ μνήμη του ἐορτάζεται στίς 16 Νοεμβρίου.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΙΑΚΩΒΟΣ υἱός τοῦ Ἀλφαίου

Κήρυξε τό Εὐαγγέλιο σέ εἰδωλοάφρες. Τελείωσε Κτή ζωή του μέ σταυρικό θάνατο. Ἡ Ἐκκλησία μας τόν ἐορτάζει στίς 26 Μαΐου.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΙΜΩΝ ὁ Ζηλωτής.

Καταγόταν ἀπό τήν Κανὰ τῆς Γαλιλαίας. Ὀνομάστηκε «ζηλωτής», διότι εἶχε φλογερό ζήλο καί ἀγάπη γιά τόν Χριστό. Περιπάτησε σέ πολλά μέρη τῆς οἰκουμένης καί κήρυξε τό Εὐαγγέλιο. Ἐφθασε καί στή Μαυριτανία καί στίς χῶρες τῆς Ἀφρικῆς. Τελείωσε τό κήρυγμα καί τή ζωή του στήν Ἀγγλία, ὅπου καί μαρτύρησε διά σταυροῦ. Τιμᾶται στίς 10 Μαΐου.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΙΟΥΔΑΣ ὁ Ἰσκαῶβου

(ὄχι ὁ Ἰσκαριώτης).

Ὁνομαζόταν καί Θαδδαῖος ἢ Λεββαῖος. Κήρυξε τό Εὐαγγέλιο στή Μεσοποταμία. Κατέληξε στήν πόλη Ἀρατάτ ὅπου καί θανατώθηκε μαρτυρικά. Τόν κρέμασαν καί τόν χτύπησαν μέ βέλη. Ἔτσι παρέδωσε τήν ἀγία ψυχή του στόν Χριστό πού τόσο ἀγάπησε. Ἡ μνήμη του τιμᾶται στίς 19 Ἰουνίου.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΜΑΤΘΙΑΣ

Συμπεριλήφθηκε στους Δώδεκα Ἀποστόλους μετὰ τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ. Ὅταν ὁ Ἰούδας Ἰσκαριώτης, ὁ πρῶν μαθητής καί προδότης τοῦ Χριστοῦ αὐτοκτόνησε, οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι μέ τό φωτισμό καί τήν καθοδήγηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἔβρισαν κληρο γιά νά ἀναδειχθεῖ ἕνας μαθητής καί νά συμπληρωθεῖ πάλι ὁ ἀριθμός τῶν Δώδεκα. Ὁ κληρὸς ἔπεσε στόν Ματθία, ὁ ὁποῖος ἀπό ἐκείνη τήν ὥρα συγκαταριθμήθηκε στους Ἅγιους Ἀποστόλους. Κήρυξε τό Εὐαγγέλιο στήν Αἰθιοπία. Τό τέλος του ἦταν μαρτυρικό. Ἐορτάζει στίς 9 Αὐγούστου.

Περιοδικό «Πρός τή Νίκη».
Ἰούνιος 2010

DVD “Ὀδοιπορικό στήν Ἁγία Γῆ”

Ἐνα DVD πού ἀφηγεῖται ὁ ΔΥΚΟΥΡΓΟΣ ΜΑΡΚΟΥΔΗΣ καί μᾶς ταξιδεύει στήν Ἁγία Γῆ, ἐκεῖ πού διαδραματίστηκαν τά κορυφαῖα γεγονότα τῆς Παλαιᾶς καί τῆς Καινῆς Διαθήκης. Ποιός ἀπό ἐμᾶς δέν φαντάστηκε καί δέν ἐπεθύμησε νά γνωρίσει τό σπήλαιο τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ μας, τά μέρη πού κήρυξε κι ἔκανε τά θαύματά Του, τόν φρικτό Γολγοθά, τόν Πανάγιο καί Ζωοδόχο Τάφο.

Τό “Ὀδοιπορικό στήν Ἁγία Γῆ” ἀποτελεῖ ἀκριβῶς μία εὐκαιρία γιά νά γνωρίσουμε τούς πῶ ἱεροῦς τόπους ὁλόκληρου τοῦ κόσμου, ἔτσι ὅπως τούς συναντᾶει ἕνας σημερινός προσκυνητής.

Γιά παραγγελίες: τηλ. 26340-44391

ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΞΙΜΟΒΙΤΣ

Ἡ βιογραφία ἑνός νεοφανοῦς ἔθναυματουργοῦ Ἁγίου πού ἔζησε στίς ἡμέρες μας καί πού ἡ Ἱερά Μονή μας μετέφρασε τό βίο του στά ἑλληνικά.

Ἱερομόναχος

π. Εὐσέβιος Γιαννακάκης

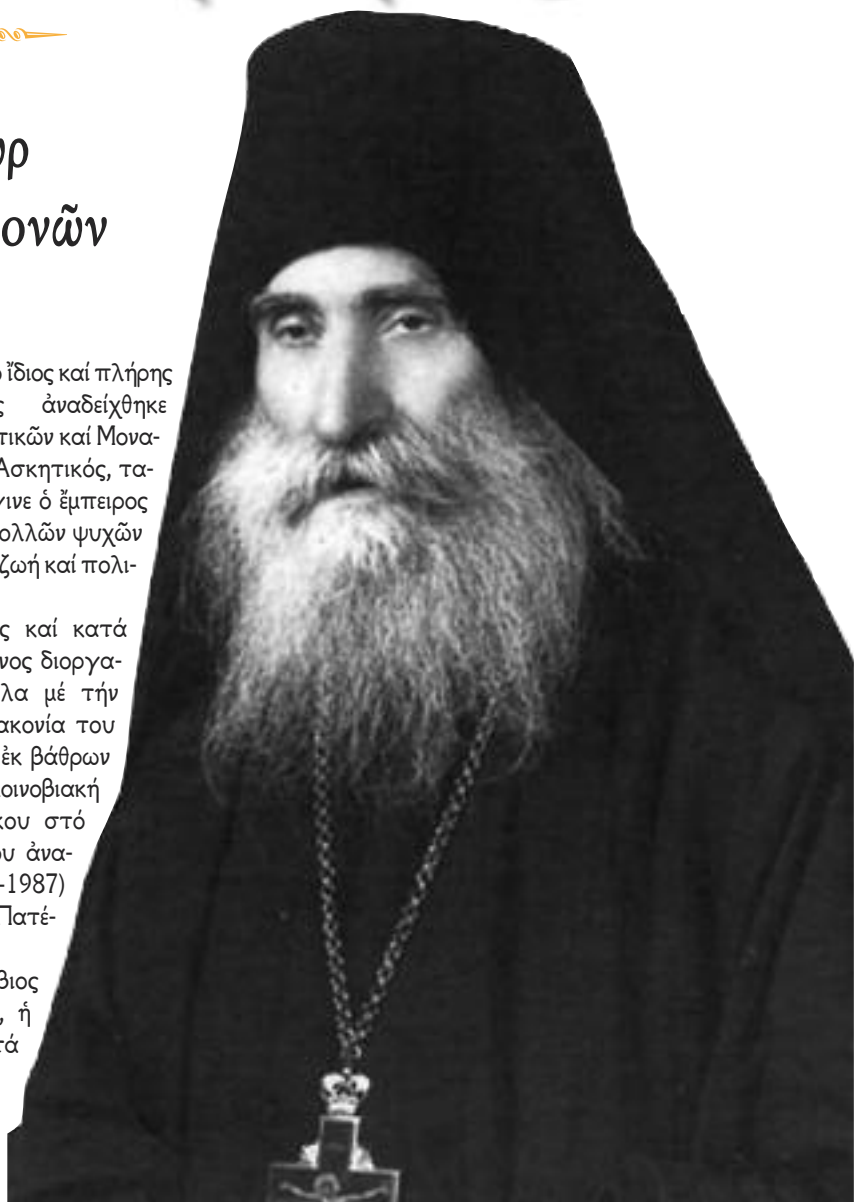
κτίτωρ

Ἱερῶν Μονῶν

Αληθινός μοναχός ὁ ἴδιος καὶ πλήρης Θείας Χάριτος ἀναδείχθηκε ἐμπνευστὴς Ἱερατικῶν καὶ Μοναχικῶν κλήσεων. Ἀσκητικός, ταπεινός, γλυκὺς καὶ πρᾶος ἔγινε ὁ ἐμπειρος καὶ ἀπλανὴς νυμφαγωγὸς πολλῶν ψυχῶν ποῦ ποθοῦσαν τὴν ἀγγελικὴ ζωὴ καὶ πολιτεία.

Ἐραστής τοῦ μονήρους καὶ κατὰ Θεὸν βίου ὑπῆρξε ἐμπνευσμένος διοργανωτὴς κοινοβίων. Παράλληλα μὲ τὴν ἐξαντλητικὴ ἐργασία καὶ διακονία του στοὺς Νοσοκομεῖο, ἴδρυσε καὶ ἐκ βάρων ἀνήγειρε τὴν Ἱερά Γυναικεῖα Κοινοβιακὴ Μονὴ Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου στοὺς Μαρκόπουλο Ὠρωποῦ, ὅπου ἀναλώθηκε ἐπὶ εἴκοσι ἔτη (1967-1987) ὡς Κτίτωρ καὶ πνευματικὸς Πατέρας.

Τὸ 1987, ποῦ ὁ π. Εὐσέβιος εἶχε πλέον συνταξιοδοτηθεῖ, ἡ Πρόνοια τοῦ Θεοῦ ὁδήγησε τὰ

βήματά του στην Ἱερά Μητρόπολη Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας μὲ μιὰ ομάδα εὐλαβῶν νεανίδων, πνευματικῶν του τέκνων πού ἐπιθυμοῦσαν νά μονάσουν.

Ὁ Σεβασμιώτατος Ἅγιος Καλαβρύτων θεώρησε ξεχωριστὴ εὐλογία τὴν ἀφίξη τοῦ π. Εὐσεβίου στὴ Μητρόπολή του. Τὸν περιέβαλε μὲ πηγαία ὑϊκὴ ἀγάπη καὶ τοῦ ἔδειξε δυὸ Μοναστήρια τῆς Ἐπαρχίας του. Ὁ ἱερός λόφος τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, μὲ τὸ ὑγιεινὸ κλίμα, τὸ ἄριστο νερὸ τῶν πηγῶν καὶ τὸ πανέμορφο φυσικὸ τοπίο μὲ τὸν ἀνοικτὸ ὀρίζοντα, ἐνέπνευσε τὸν Γέροντα, ὥστε νά ἐπιλέξει τὸ ἔρειπωμένο Μετόχι τῆς Ι. Μ. Ταξιαρχῶν, γιὰ νά ἐγκατασταθεῖ ἐκεῖ ἡ Ἄδελφότητα.

Τὸ Νοέμβριο τοῦ 1987, τὸ ἔως τότε Μετόχι μετατράπηκε μὲ Προεδρικὸ Διάταγμα σὲ Ἱερά Γυναικεῖα Κοινοβιακὴ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Μὲ τὴν οὐσιαστικὴ ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ βοήθεια τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ.κ. Ἀμβροσίου, τὸ παλαιὸ κτήριο ἀνακαινίσθηκε ἐκ βάθρων καὶ οἱ πρῶτες δεκατέσσερις ἀδελφές ἐγκαταστάθηκαν στὰ τέσσερα κελλιά του, τὴν περίοδο τοῦ Πάσχα τοῦ 1988.

Ὁ ἐρχομὸς τοῦ π. Εὐσεβίου στὴ Μητρόπολη Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας θεωρήθηκε ἀπὸ τὴν τοπικὴ Ἐκκλησία καὶ τοὺς πιστοὺς εὐλογία Θεοῦ καὶ τὸ δῶρο τοῦ Οὐρανοῦ. Μέσα στὰ ὀκτῶ χρόνια πού ἔζησε ἐκεῖ-κατὰ κοινὴ ὁμολογία- ἀναμόρφωσε πνευματικὰ τὴν Αἰγιαλεία μὲ τίς κατασκευαστικὰς θεῖες Λειτουργίες, τίς Ἀγρυπνίες, τὴν Ἐξομολόγηση, τὸ ἐμπνευσμένον κήρυγμά του καὶ τίς κατ' ἰδίαν πατρικὲς νοουθεσίες. Ἀγαπήθηκε πολὺ ἀπὸ τὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ, πού στὸ πρόσωπό του ἁγιασμένου Γέροντα βρῆκε τὸν πονετικὸ πατέρα ὁ ὁποῖος συνέπασχε μαζί του.

Ἡ ἀνεπάρκεια τοῦ χώρου γιὰ τίς λειτουργικὲς ἀνάγκες τῆς Ἀδελφότητος ἀνάγκασαν τὸν Γέροντα στὰ 77 του χρόνια νά ἀποδυθεῖ σ' ἓνα πιτάνιο ἀγῶνα γιὰ τὴν ἀνέγερση τῆς νέας Μονῆς μὲ μοναδικὸ ἐφόδιο τὴν ἀκράδατη πίστη του στὸν Θεό. Ἡ ἀνέγερση τῆς νέας Μονῆς ἦταν ἓνα παρατεινόμενο θαῦμα, ἀφοῦ χρήματα δέν ὑπῆρχαν καὶ ἡ νεοσύστατη Μονὴ δέν εἶχε καμμία περιουσία.

Ὁ Γέροντας, ἔχοντας ἄνωθεν πληροφορία ἐνθάρρνε τίς Μοναχές: «Μὴν ἀνησυχεῖτε. Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης προπορεύεται. Ἐκεῖνος θά τὸ κτί-

σει. Ἔχει ἓνα ἰδιαιτέρου ταμεῖο γιὰ μας καὶ ὅταν χρειαζόμεστε μᾶς δίνει...». Τὸ κτήριο θεμελιώθηκε τὸ 1991, καὶ τὸ 1995 πού ὁ Γέροντας ἐκοιμήθη, εἶχε σχεδὸν ὀλοκληρωθεῖ.

Εἶναι σημαντικὸ τὸ ὅτι ὅλοι σχεδὸν οἱ ἐργαζόμενοι στὴ Μονὴ (χτίστες, σιδεράδες, μαρμαράδες, ὑδραυλικοὶ, ἠλεκτρολόγοι) συγκινημένοι ἀπὸ τὴν πατρικὴ ἀγάπη καὶ τὸ Ἅγιο παράδειγμά του ἐξομολογήθηκαν κοντὰ του, καθὼς καὶ οἱ οἰκογένειές τους.

Ὁ ἐμπειρὸς στὴ μοναχικὴ ζωὴ καὶ ἡγιασμένος Γέροντας ὀργάνωσε τὸ ἱερὸ Κοινόβιο σύμφωνα μὲ τίς ἀρχές τοῦ γνήσιου Ὀρθοδόξου Μοναχισμοῦ καὶ τὴ διδασκαλίαν τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὁ ἴδιος μὲ τὴν ὁσία ζωὴ του ἦταν κανὼν καὶ τύπος ἀληθινοῦ μοναχοῦ καὶ μὲ τίς ἁγίες νοουθεσίες του καλλιεργοῦσε καὶ καθοδηγοῦσε ἀκάματα τίς Μοναχές στὴ στενὴ τρίβο τῆς Ἀγγελικῆς πολιτείας.

Χιλιάδες ἄνθρωποι ἀνέβαιναν ἔως ἐκεῖ γιὰ νά ὤφεληθοῦν ἀπὸ τὸν Ἅγιο Γέροντα. Ἡ γλυκεῖα καὶ ὀσιακὴ μορφή του μετέδιδε Χάρη. Κοντὰ του οἱ ψυχές εἰρήνευαν καὶ γέυονταν ἁγιοπνευματικὴ χαρὰ. Ἡ φιλοξενία του ἀρχοντικὴ, παροικιωδῆς.

Οἱ πάντες ἔνοιωθαν τὴν εἰλικρινὴ ἀγάπη του. Ὁ καθένας ἔνοιωθε ὅτι ὁ Γέροντας τὸν ἀγαποῦσε περισσότερο. Γιατί εἶχε μιὰ ἰδιαιτέρη ἀγάπη γιὰ ὅλους. Εἶχε πολλὴ παρρησία στὸν Θεό. Ἡ προσευχὴ του ἔλυνε δυσεπίλυτα προβλήματα, θεραπεύε ἀνίατες ἀσθένειες, φυγάδευε ἀκάθαρτα πνεύματα, ἔφερνε τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ στὸν κόσμον. Βαθίᾳ ταπεινός, εἶχε τὰ χαρίσματα τῆς διοράσεως καὶ προοράσεως, ὅμως δέν ἔδινε σημασία σ' αὐτά. Ἐκεῖ πού ἐστίαζε τὴν ποιμαντικὴ του ἦταν ἡ μετάνοια, τὴν ὁποία ὁ ἴδιος βίωνε καὶ γι' αὐτὸ τὴν ἐνέπνευε.

Ὁ Γέροντας εἶχε ὅλες τίς ἀρετές τοῦ Θεοῦ. Ἡ ψυχὴ του εἶχε ἀγγελικὴ καθαρότητα. Ἄδολος, ἀθῶος, ἀπλός. Ἀποκορύφωμα ὄλων, ὅμως, ἡ ἀπέραντη ἀγάπη του καὶ ἡ βαθύτατη ταπεινώσή του. Σύγχρονος νηπτικὸς Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας μας ὁ Γέροντας, εἶχε τὸ χάρισμα τῆς ἀδιάλειπτης προσευχῆς.

Ἡ ζωὴ του ἦταν ἡ Θεῖα Λειτουργία καὶ ἡ μνημόνευση ὀνομάτων στὴν Ἁγία Προσκομιδὴ ἢ προσφιλέστερη ἀπασχόλησή του. Μνημόνευε ἀμέτρητα ὀνόματα, ἐπὶ τέσσερις καὶ πλέον ἄρες. Στὰ 52 χρόνια ἱερωσύνης του οὐδέποτε κάθισε

στό Ἱερό κατά τή διάρκεια τοῦ Ὁρθρου καί τῆς Θείας Λειτουργίας. Ἀπό τίς 4.30 ἕως τίς 12.00 πού ἔβγαине ἀπό τό Ἱερό, ἦταν ὄρθιος καί δέν ἔνοιωθε καθόλου κόουραση. Τό Ἱερό Βῆμα γιά τόν Γέροντα ἦταν ὁ πίο εὐχάριστος χῶρος ἐπάνω στή γῆ.

Ὁ ἴδιος ζοῦσε ἐν μετανοία καί γι' αὐτό εἶχε τό χάρισμα νά ὀδηγεῖ τίς ψυχές στή μετάνοια καί τή Μυστηριακή ζωή. Ὡς Πνευματικός Πατέρας ἦταν Χριστοκεντρικός. Συνέδεε τά πνευματικά του τέκνα μέ τόν Χριστό καί ὄχι μέ τό πρόσωπό του. Γι' αὐτό καί τό πνευματικό του ἔργο συνεχίζεται καί μετά τήν ὀσιακή κοίμησή του. Ἦταν ὑπέρμαχος τῆς συνηῆς -κατόπιν βέβαια τῆς κατάλληλης προετοιμασίας- Θείας Μεταλήψως καί καλλιεργοῦσε τά πνευματικά του τέκνα μ' αὐτό τό πνεῦμα.

Ἐπειδή εἶχε σπλάχνα οικτιρῶν καί συμπονοῦσε πολύ τούς ἀρρώστους καί προσευχόταν γι' αὐτούς, ἔλαβε ἀπό τόν Θεό τό χάρισμα τῶν ἱαμάτων. Ἡ ἔμπονη προσευχή του ἄλλαζε τίς βουλές τοῦ Θεοῦ. Ἐκατοντάδες ἦταν τά περιστατικά θαυματουργικῆς θεραπείας ἀσθενῶν.

Ὁ Γέροντας ἔβλεπε ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι τίς ψυχές ὅπως πραγματικά ἦταν, ἀλλά καί πρόσωπα καί πράγματα πού βρίσκονταν πολύ μακριά. Γνώριζε τούς κρυφούς διαλογισμούς τῶν καρδιῶν πού προγνώριζε γεγονότα πολλά χρόνια προτοῦ συμβοῦν. Ὅμως ἀπό πολλή ταπείνωση ἀπέκρυπτε ἐπιμελῶς τά χαρίσματα αὐτά, τά ὁποῖα οὐδόλως ἀξιολογοῦσε. «Τό προορατικό καί διορατικό χάρισμα δίνονται ἀπό τόν Θεό, ἀλλά δέ σώζουν τόν ἄνθρωπο, ἡ μετάνοια ὁμως σώζει, αὐτή μᾶς χρειάζεται», ἔλεγε.

Μέ τούς ἀσκητικούς ἀγῶνες καί τή συνεχή Μυστηριακή ζωή εἶχε λάβει ἐξουσία κατά τῶν δαιμόνων. Οἱ προσευχές του, κυρίως ὁμως ἡ ταπει-

νοφροσύνη του, φυγάδευαν ἀκάθαρτα πνεύματα.

Ἡ ἀρετή πού κυρίως διέκρινε τόν π. Εὐσέβιο ἦταν ἡ βαθιά ταπείνωσή του. Ζοῦσε στήν ἀφάνεια καί ἐργαζόταν ἀθόρυβα γιά τή δόξα τοῦ Θεοῦ, τόν Ὅποιο ἀγαποῦσε ἐξ' ὀλης ψυχῆς, διανοίας καί ἰσχύος. Ὁ ἴδιος ἐπιμελῶς ἀπέκρυπτε τόν ἑαυτόν του γιά τόν ὁποῖο εἶχε πολύ ταπεινή ἰδέα.

Ἀνεξίκακος, συγχωροῦσε ἀμέσως ὅσους τόν ἔβλαπταν καί τούς εὐεργετοῦσε τόσο, πού ἀγάπη του, τούς ἄλλαζε.

Ἡ ὑπομονή του στίς δυσκολίες, τίς ἀσθένειες καί τίς θλίψεις ἦταν ἀπέραντη. Ὑποτασσόταν μέ ταπείνωση καί εὐγνωμοσύνη

στό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Εὐχαριστοῦσε καί δοξολογοῦσε τό Ὄνομά Του ἀκόμη καί στίς πίο ὀδυνηρές καί δύσκολες ὥρες τῆς ζωῆς Του. Τό «δόξα Σοι ὁ Θεός», δέν ἔλειπε ἀπό τά χεῖλή του.

Τό ὀσιακό τέλος του.

Παρακαλοῦσε τόν Θεό νά τόν ἀξιῶσει νά λειτουργεῖ μέχρι τό τέλος τῆς ζωῆς του καί νά αὐτοεξηπηρετεῖται μέχρι τέλους. Καί ὁ Θεός τοῦ τά χάρισε καί τά δύο. Ἡ τελευταία Θεία Λειτουργία ἦταν σαραντα ἡμέρες πρό τῆς ὀσιακῆς κοιμήσεώς του στίς 8 Μαΐου, ἑορτή τοῦ προστάτου τῆς Μονῆς Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Τήν ἁγία ζωή του, σφράγισε τό κατά πάντα ὀσιακό τέλος του τό ὁποῖο καί προγνώρισε. Ἀντιμετώπισε τήν ὀδυνηρή νόσο τοῦ καρκίνου μέ θαυμαστή καρτερία καί δοξολογία στόν Θεό. Μέσα στούς φρικτούς πόνους του ἀκατάπαυστα ἐδόξαζε τόν Θεό. Καθημερινά κατέφθαναν ἀπό ὄλα τά μέρη τῆς Ἑλλάδος καί ἀπό τό ἐξωτερικό τά πνευματικά του παιδιά νά πάρουν τήν εὐχή του γιά

τελευταία φορά. Ἦλθαν Ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς, μοναχοὶ καὶ μοναχές. Παρὰ τοὺς ἀφόρητους πόνους του ὄλους τοὺς δεχόταν. Τακτοποιήσε ἀθόρυβα ὅλα τὰ θέματα τῆς Ἀδελφότητος. Ἦφθησε καὶ γραπτῶς τίς τελευταῖες του ὑποθήκες πρὸς τίς Μοναχές.

Εἶχε πλήρη διαύγεια μέχρι τέλους. Εὐλογοῦσε καὶ συμβούλευε πατρικά, συγχωροῦσε ἀπὸ τὴν καρδιά του, ζητοῦσε πρῶτος συγνώμη καὶ εὐχαριστοῦσε ὄλους. Συμβούλευε τίς Μοναχές γιὰ ἐνότητα καὶ ἀγάπη. Προσευχόταν ἀκατάπαυστα.

Ἐπὶ ἔνδεκα συνεχεῖς ἡμέρες ἐτελεῖτο Ἀγρυνία στὴ Μονή καὶ ὁ π. Εὐσέβιος περιμένε μὲ πολλή λαχτάρρα κάθε φορά τὴ Θεία Κοινωνία.

Μιλοῦσε ἀνοιχτὰ καὶ χωρὶς φόβο γιὰ τὸ θάνατό του: « Τὸ μοναδικὸ ταξίδι, τὸ ὑπέροχο, τὸ ἄφθαστο ταξίδι!»

Τὴν περισσότερη ὥρα ἔμενε σιωπηλός. Βυθισμένος στὴν προσευχὴ καὶ στίς οὐράνιες θεωρίες, σήκωνε πού καὶ πού τὸ ἐξαντλημένο χέρι του καὶ προσπαθοῦσε νὰ κάνει τὸ σταυρὸ του.

Ξημέρωνε ἡ 19ῆ Ἰουνίου, ἡμέρα Δευτέρα. Ἡ Θεία Λειτουργία τελείωσε γύρω στίς 2 τὸ πρωί. Ὁ Γέροντας, ἂν καὶ ἦταν τόσο βαριά, κατέβασε τὰ πόδια του ἀπὸ τὴν κλίνη καὶ κοινώνησε καθιστός γιὰ τελευταία φορά. Ἀπὸ σεβασμό, οὔτε μία φορά δέν κοινώνησε ξαπλωμένος.

Ἦταν πανέτοιμος. Ἡ ὥρα πού θὰ ἔφευγε πλησίαζε. Βαθιά σιγὴ ἐπικρατοῦσε στὸ κελλί του.

Στίς ἕξι τὸ πρωί ὁ Γέροντας εἶπε μὲ φωνὴ μι-

σοσβησμένη:

« Φεύγω... Λειβάδια! Λειβάδια!»

Οἱ μοναχές πῆραν τὴν εὐχὴ του γιὰ τελευταία φορά. Ἡ ὥρα ἦταν 9π.μ., ὅταν ἔφερε τὸ βλέμμα του γύρω, τίς κοίταξε, ἔπλεξε μὲ κόπο τὰ δάκτυλα τῶν χεριῶν του μεταξύ τους, γιὰ νὰ δείξει τὴν ἐνότητα καὶ τοὺς εἶπε ψιθυριστά: «ἐνωμένες, ἐνωμένες, ἐνωμένες καὶ ἀγαπημένες. Πάντα μαζί, ὄλοι μαζί, ἐκεῖ στὸ θρόνο τοῦ Θεοῦ μαζί».

Μετά ἀπὸ λίγο τὸν ἄκουσαν νὰ λέει:

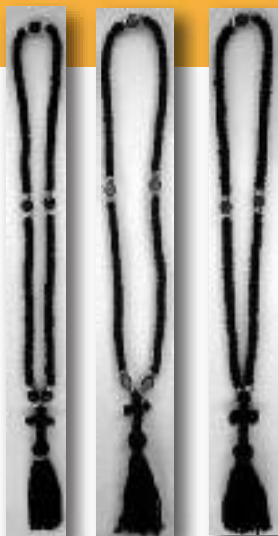
«Ὁλα λάμπουν, ὅλα λάμπουν, ὅλα λάμπουν».

Στίς 10.15π.μ., ὁ Γέροντας ἀνάσαινε μὲ πολλή δυσκολία. Ξαφικὰ σήκωσε ζωηρὰ τὸ κεφάλι του, κοίταξε ψηλὰ καὶ δεξιὰ μὲ μιὰ ἔκφραση εὐχάριστου ἐκπλήξεως. Τὸ πρόσωπό του ἔλαμψε.

« Χαίρω, χαίρω, χαίρω! » εἶπε καὶ ἡ ψυχὴ του πέταξε στὰ οὐράνια σκηνώματα. Ἡ κηδεῖα του ἦταν μιὰ ἀποκάλυψη. Ἦταν ἡ καλὴ ἔξωθεν μαρτυρία τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸν Ἅγιο Γέροντα πού ἀναλώθηκε στὸ βωμὸ τῆς ἀγάπης. Χιλιάδες λαοῦ ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος πέρασαν ἀπὸ τὸ ἀπείριστο φέρετρό του ἀποδίδοντας τὸν ὕστατο χαιρετισμό. Ἐπτὰ Ἀρχιερεῖς, πολλοὶ ἱερεῖς καὶ διάκονοι καὶ ἕνα πλῆθος μοναχῶν καὶ μοναζουσῶν ἐπικεφαλῆς τοῦ λαοῦ κατευόδωσαν τὸν Γέροντα στὸ ὕστατο ταξίδι...

Πλαί στὸ ἱερό τοῦ Καθολικοῦ ἐναποτέθηκε τὸ σεπτὸ σκῆνωμά του, γιὰ ν' ἀναπαυθεῖ ἀπὸ τοὺς κόπους του.

www.vatopaidi.wordpress.com

κομποσχοῖνια

Ἀγαπητοὶ μας ἀδελφοί, γνωρίζετε πλέον ὅτι γιὰ τὴν ἐνίσχυση τῆς Μονῆς μας, μπορείτε νὰ μᾶς παραγγεῖλετε κάτι ἀπὸ τὰ ἐργόχειρά μας.

κομποσχοῖνι 33άρι

πολύ λεπτὸ μὲ κηρωμένο νῆμα σὲ πολλὰ χρώματα

κομποσχοῖνι 100άρι

μὲ μεταξωτὸ νῆμα

κομποσχοῖνι ἀσημένιο

μὲ τὴν εὐχὴ Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ἐλέησόν με & μὲ τὸ κλαδί τῆς ἐλιάς

“Θαυμαστές ιστορίες”

‘Ο Γέροντας Νεκτάριος τῆς εἶπε:
«Μή φοβᾶσαι καί νά πάρεις κιλά θά κάνεις παιδάκι!»

‘Ο Γέροντας μέ τήν κ. ‘Ελένη Σακκούλη, τόν σύζυγό της καί τήν μητέρα του.

Ονομάζομαι ‘Ελένη Σακκούλη - ‘Ανδρισσοπούλου. Μένω στή Ναύπακτο καί γνωρίζω τό Γέροντα Νεκτάριο ἐδῶ καί 9 χρόνια περίπου. Ἔχω πληροφορηθεῖ γιά πάρα πολλά θαύματα πού ἔχουν συντελεσθεῖ μέ τόν Τίμιο Σταυρό του. Μοῦ ἔχουν μιλήσει καί οἱ μοναχές τοῦ Γυναικείου Μοναστηριοῦ Ἁγίου Νεκταρίου γιά πάρα πολλά θαύματα πού ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ τελεῖ μέ τό Τίμιο Ξύλο πού ἔχει ὁ Γέροντας. Ἔτσι μιὰ μέρα ἀποφάσισα νά πάω νά μιλήσω μαζί του καί νά τόν ρωτήσω ἐάν μπορεῖ νά μέ βοηθήσει στά προβλήματά μου πού εἶχα. Ἄφοῦ τόν συνάντησα στό Μοναστήρι του, τοῦ ἀνέφερα ὅτι εἶχα ἀδένωμα ὑπόφησης στό κεφάλι. Στήν οὐσία καλοήγητ ὄγκου. Ἐκεῖνος μοῦ εἶπε ὅτι ἦταν πρώτη φορά πού συναντοῦσε τέτοιο πρόβλημα. Τοῦ εἶπα ἐπίσης ὅτι

ἦμουν 5 χρόνια παντρεμένη καί οἱ γιατροί μοῦ ἔλεγαν ὅτι λόγω αὐτοῦ τοῦ προβλήματος δέν μπορῶ νά συλλάβω παιδί καί ἄδικα προσπαθοῦσα. Μοῦ εἶχαν συστήσει νά χάσω πάρα πολλά κιλά γιά νά μείνω ἔγκυος, ἀλλά καί πάλι λόγω τῆς ἀσθενείας μου ἦταν πολύ δύσκολο. Ὁ Γέροντας μέ ἄκουσε μέ προσοχή. Τόν παρακάλεσα νά μέ σταυρώσει. Αὐτός τότε ζήτησε νά πᾶμε μαζί μέ τό σύζυγό μου καί μᾶς σταύρωσε καί τούς δύο. Αὐτό ἔγινε τό Νοέμβριο τοῦ 2008.

Τόν εὐχαριστήσαμε καί φύ-

γαμε. Μᾶς ζήτησε ὁμως νά τόν ξαναεπισκεφθοῦμε γιά νά μᾶς σταυρώσει πάλι. Πράγματι τό Ἰανουάριο τοῦ 2009 πήγαμε πάλι στή Μονή μέ τό σύζυγό μου καί μᾶς σταύρωσε. Δυστυχῶς εἶχα κάνει τό ἀκριβῶς ἀντίθετο ἀπό αὐτό πού μοῦ εἶχαν συστήσει οἱ γιατροί. Εἶχα πάρει πολλά κιλά ἐπιπλέον. Ὅταν μέ σταύρωσε γιά δευτέρα φορά ὁ Γέροντας μοῦ λέει: «Μή φοβᾶσαι, ὅσα κιλά καί νά πάρεις ὁ Θεός τώρα θά σοῦ χαρίσει παιδάκι». Πράγματι τό Φεβρουάριο τοῦ 2009 ἔμεινα ἔγκυος καί τώρα πλέον ἔχω ἓνα πανέμορφο κοριτσάκι. Ὁ Γέροντας διέψευσε ὅλες τίς ἰατρικές ἀποφάσεις. Πράγματι εἶναι ἀλήθεια ὅτι γίνονται πολλά θαύματα μέ τό Σταυρό τοῦ Γέροντα. Ἄρκει νά ἔχουμε πίστη.

‘Ελένη Σακκούλη - Ἄνδρισσοπούλου
Ναύπακτος

«Ὁ δαίμονας ἔφυγε ἀπό μέσα μου σάν καπνός, μπροστά στον Φριχτό Γολγοθᾶ τήν ὥρα πού ὁ Γέροντας Νεκτάριος μέ διάβαζε»

Γνωρίζω τό Γέροντα ἐδῶ καί 25 περίπου χρόνια. Τόν γνώρισα γιά πρώτη φορά στόν Ἅγιο Ἐφραίμ τῆς Νέας Μάκρης, ὅπου καί λειτουργοῦσε τίς Κυριακές. Εἶχε στενή γνωριμία μέ τή Γερόντισσα Μακαρία ἡ ὁποία τόν ὑπεραγαποῦσε, γι' αὐτό καί τοῦ εἶχε ἀναθέσει καί τήν ἐξομολόγηση μοναζουσῶν. Πολύ σύντομα θά σᾶς διηγηθῶ τήν προσωπική μου ἱστορία καί τό πῶς θεραπεύθηκα. Τήν ἡμέρα πού παντρεύτηκα, ὡς συνήθως στολίζουν τήν τούρτα τοῦ γάμου μέ ἕνα «ζευγάρι» ἄλλοτε ζαχαρωτό καί ἄλλοτε πλαστικό. Τό τρομερό εἶναι ὅτι στή δική μου τούρτα ἦταν χαραγμένο πάνω στό ζευγάρι αὐτό, τό 666. Δέν τό πρόσεξα ἀμέσως. Τό βράδυ ὁμως ἤθελα νά χωρίσω μέ τό σύζυγό μου. Ξεκινήσαμε ἄνευ λόγου καί αἰτίας φασαρία καί γκρίνιες μέσα στό σπίτι... Σέ λίγες ἡμέρες ἡ τηλεόραση στό σαλόνι ἀνοίγει κι ἔκλεινε μόνη της. Ὅμοιως καί τά συρτάρια ἀπό τά ντουλάπια τοῦ σπιτιοῦ ἀνοίγαν κι ἔκλειαν μόνα τους. Τό εἶπα σέ μία φίλη μου, ἐκείνη μοῦ συνέστησε νά πᾶμε σ' ἕναν ἱερέα στή γειτονιά μου πού διάβαζε ἐξορκισμούς. Δέν πίστευα ὁμως στό Θεό, καί ἀρχικά ἀρνήθηκα. Τελικά δέχθηκα νά πάω. Ὅταν ὁ ἱερέας ἄρχισε νά διαβάζει ἐξορκισμούς ἔχασα τόν ἔλεγχο τοῦ σώματός μου καί φερόμουν ἀναιδέστατα πρὸς τόν ἱερέα καί βρίζοντάς τον, ἐνῶ ἀποκτοῦσα καί ὑπεράνθρωπες δυνάμεις. Ἐπτὰ ἄνδρες δέν μπορούσαν νά μέ συγκρατήσουν...

Κάποιοι χριστιανοί μοῦ εἶπαν νά πάω στόν Ἅγιο Ἐφραίμ τῆς Νέας Μάκρης. Ἐκεῖ ἐνώπιον τοῦ λειψάνου ἔπεσα κάτω καί τό κορμί μου σερνόταν πάνω στό ἔδαφος καί σφύριζα ἀπό τό

στόμα σάν φίδι. Ἐκείνη τήν ὥρα ἦρθε καί ὁ Γέροντας Νεκτάριος. Τό δαιμόνιό μου ἄρχισε νά φωνάζει καί νά οὐρλιάζει. Ἐκείνος ξεκίνησε νά λέει τίς εὐχές τῆς Ἐκκλησίας, ἕως ὅτου τό δαιμόνιο ἠρέμησε. Ἀφοῦ συνήλθα, ἐκεῖ στό προαύλιο τῆς Μονῆς, συνομίλησα γιά πρώτη φορά μέ τό Γέροντα. Τοῦ ζήτησα νά μέ βοηθήσει στό πρόβλημά μου. Δέχτηκε καί ἔκτοτε τόν ἔχω πνευματικό. Ἐχω ζήσει κοντά του τρομερά σημεία... Τήν ὥρα πού μέ διάβαζε ὁ Γέροντας ζητοῦσε ἀπό τοὺς ἀγίους νά ἔλθουν κοντά του γιά νά τόν βοηθήσουν. Τό δαιμόνιό μου οὐρλιαζε, διότι ἔβλεπα δεκάδες ἀγίους νά ἔρχονται ἀπό τόν οὐρανό καί νά βοηθοῦν τό Γέροντα τήν ὥρα πού μέ διάβαζε. Τήν ὥρα τῆς παρουσίας καί ἐμφάνισης τῶν Ἁγίων ὁ ναός εὐωδίαζε, ὅπως ἄκουγα νά λένε οἱ πιστοί, ἐνῶ γιά μένα ἐξέπεμπαν τρομερή δυσσομία καί τοὺς φώναζα «φύγετε γιατί βρωμᾶτε». Κάποτε, ἐνῶ ὁ Γέροντας σταμάτησε τίς εὐχές γιά λίγα λεπτά γιά νά ξεκουραστεῖ, ὁ δαίμονας μέ ἔκανε ἀόρατη. Δέν μέ ἔβλεπε οὔτε ὁ σύζυγός μου πού ἦταν δίπλα μου, οὔτε ὁ Γέροντας, οὔτε οἱ ἄλλοι ἐκκλησιαζόμενοι. Ὁ δαίμονας μέ πῆρε καί μέ πῆγε μακριά... Τότε ὁ Γέροντας ἀνέβηκε σέ μία ταράτσα ἑνὸς τριώροφου κτιρίου καί σταύρωσε τήν ἀνατολή, τή δύση, τό βορά καί τό νότο. Ἄν καί ἤμουν χιλιόμετρα μακριά ἄκουγα καί ἔβλεπα τό τί γινόταν.... Καί τότε ἀκούω τή φωνή τοῦ Γέροντα πού διέταζε «εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» τό δαιμόνιό μου νά μέ ἐπιστρέψει ἀμέσως πίσω. Ὅντως ὁ δαίμονας μέ ἄρπαξε ἔτσι καί μέ ἐπέστρεψε σέ δευτερόλεπτα μπροστά του. Καί ὄλοι ἔμειναν ἔκθαμβοι μέ τή δύ-

ναμη του δαιμονίου, αλλά και την Παντοδυναμία του Θεού. Ένθυμούμαι ότι στις αρχές ό Γέροντας ρώτησε τό δαιμόνιο «ποϊόν τό σόν όνομα;» και εκείνο του άπάντησε: «Δέ σου λέω και ούτε θά τό μάθεις ποτέ».

- «Άν δέν μου τό πείς έσύ θά μου τό άποκαλύψει ό Χριστός και τότε άλοιμόνό σου».

Πράγματι, ό Κύριος σέ όνειρο - όραμα άπεκάλυψε στό Γέροντα τό όνομα του δαιμονίου. Έτσι την έπόμην Κυριακή, όταν πήγα στό Νάο του Άγιου Έφραίμ στή Νέα Μάκρη, ό Γέροντας κάλεσε τό δαιμόνιο μου μέ τό όνομά του. Τό πώς άντέδρασε ό δαίμονας δέν περιγράφεται... Είμαι πάρα πολλά τά γεγονότα που θά μπορούσα νά γράψω βιβλίο μέ όσα έζησα κοντά στό Γέροντα την περίοδο που τό δαιμόνιο ήταν μέσα στό σώμα μου. Ίσως κάποια στιγμή όλα όσα έζησα καταγραφούν. Και άξιζει τόν κόπο για νά πληροφορηθούν οι πιστοί τό πώς ένεργοούν οι δαίμονες εις βάρος του ανθρώπου. Ό Γέροντας μου γνώρισε τό Χριστό, μου γνώρισε τους Άγιους, μου γνώρισε την Έκκλησία. Έτσι έγω και ό σύζυγός μου και τό παιδί μου αρχίσαμε νά ζούμε άληθινή πνευματική και χριστιανική ζωή. Τό κοσμικό φρόνημα θανατώθηκε. Ό Χριστός άρχισε νά βασιλεύει στό σπίτι μας. Τακτικός έκκλησιασμός, τακτική έξομολόγηση, συχή Θεία Κοινωνία, άδιάλειπτη προσευχή, νηστεία, έγκράτεια, είναι πλέον τό καθημερινό μας πρόγραμμα. Η ζωή μας άλλαξε, ζούμε μέ τό Χριστό και για τό Χριστό. Ό δαίμονας όμως εξακολουθούσε νά είναι μέσα στό κορμί μου. Ό Γέροντας μάς καλεί νά πάμε στό Έροσόλυμα μαζί του... Όταν μπήκαμε στό Νάο της Άναστάσεως έπάνω στό Φρικτό Γολγοθά και μπροστά σέ δεκάδες ανθρώπων σαν φίδι σερνόμουν μπροστά στον Έσταυρωμένο. Τά ούρλιαχτά που έβγαιναν μέσα από τό στόμα μου έρχόντουσαν από την άβυσσο του σκότους, σείοταν όλος ό Νάος. Τότε ό Γέροντας μέ τραβά μέ δύναμη και βάζει τό κεφάλι μου στό σημείο του Γολγοθά που μπήκε ό Σταυρός. Άρχισε νά διαβάσει τίς ευχές του Μεγάλου Βα-

σιλείου, ζήτησε από τόν κόσμο νά γονατίσουν και νά παρακαλούν όλοι νά μέ έλεήσει ό Θεός και νά φύγει ό δαίμονας. Και την ώρα που ό Γέροντας είπε τρεις φορές «ξελθε, ξελθε, ξελθε εκ της δούλης του Θεού Γιαννούλας εν όνόματι Ίησου Χριστου του Έσταυρωμένου» ό δαίμονας σαν καπνός έφυγε μέσα από τό στόμα μου όπως τόν είδαν και μου τό περιέγραφαν οι προσκυνητές. Ό δέ χώρος άπέκτησε στιγμιαία μία δυσώδη μυρωδιά σαν νά προερχόταν από τό άνοιγμα κάποιου «βόθρου». Έκτοτε έχουν περάσει πάνω από 20 χρόνια και είμαι υγιέστατη. Κοντά στό Γέροντα είδα κι άλλους νά θεραπεύονται που είχαν τό ίδιο πρόβλημα, όπως ή Σταυρούλα Άλεξίου από την Γερμανία που ό δαίμονας άνεχώρησε από μέσα της την ώρα που ό Γέροντας, στην Πανήγυρη του Άγιου Σεραφείμ Σαρώφ που πανηγυρίζει τό Μοναστήρι στό Τρίκορφο και την ώρα της λιτανείας, έδωσε εντολή νά άκουμπίσουν την εικόνα του Άγιου έπάνω στό σώμα της. Εκείνη είχε πέσει κάτω, ώστε ή εικόνα νά περάσει από πάνω της. Όμοίως θεραπεύθηκε από δαιμόνιο ή Κατερίνα Χρ. από την Ήλιούπολη την ώρα που ό Γέροντας πήρε τό χέρι ενός νοεφώτιστου χριστιανού 13 έτών άμέσως μετά την βάπτισή και τό άκούμπισε στό κεφάλι της, διατάζοντας τό δαίμονα νά άναχωρήσει.

Είμαι τόσα πολλά, όπως σάς άνέφερα που ίσως χρειασθεί πραγματικά νά γραφτεί όλοκληρο βιβλίο μέ παρόμοια θέματα.

Εύχαριστώ και δοξάζω τό Θεό που μέσα από αυτόν τόν τρόπο μου έδειξε τόσο δυναμικά την ύπαρξή Του, διότι δέν πίστευα ούτε στό Θεό αλλά ούτε και στην ύπαρξή του διαβόλου. Είλικρινά σάς γράφω, ότι αν ήμουν σήμερα άπιστη, θά έπιθυμούσα ό Θεός μέ τόν ίδιο τρόπο νά μέ έφερνε κοντά Του, διότι έζησα τέτοια γεγονότα που δέν περιγράφονται ούτε μέ λόγια, ούτε στό χαρτί. Είμαι προσωπικά βιώματα και έμπειρίες. Χίλιες δόξες νά έχει Άγιο τό όνομά Του.

Φωτάκη Γιαννούλα
βοηθός Άρχιτέκτονας
Λεβαδείας 1 / Πειραιάς

λιβάνι άρωματικό

γνήσιο θυμίαμα

Φτιάχνουμε γνήσιο μοναστηριακό θυμίαμα με τὰ ἐξῆς ἀρώματα:
Χερουβικό, Τριαντάφυλλο, Γαρδένια, Μύρο, Βηθλεέμ, Ἄξιον Ἐστί, Μύρο τοῦ Σάρωφ, Νυχτολούλουδο, Ἀναστάσιμο, Ἀγγελικό, Ἄθως, Ἄνθος Ἐρήμου, Βυζαντινό, Σταυρολούλουδο, Τριαντάφυλλο μέ κεχριμπάρι, Φούλι, Σῦπερ Συσκευασία: τέταρτο, μισόκιλο, κιλό

φάκελλος

γιά τό πρόσφορο:
μέ χρυσοκεντημένο σχέδιο
Διάσταση: 34 X 23cm

ἀντιδωροθήκη

γιά νά φυλάσσετε τό ἀντί-
δωρο στό σπίτι σας. Χρη-
σιμοποιεῖται καί ὡς θήκη
γιά ἅγιον κτικά.

Μέ χρυσοκεντημένο σχέδιο.
Διάσταση: 19 X 14cm

πετσέτα

γιά τό πρόσφορο:
μέ χρυσοκεντημένο σχέδιο
Διάσταση: 54X54cm

33 κεριά ἀναμμένα μέ τό Ἅγιο Φῶς

εὐλογία γιά κάθε σπίτι

Ἡ Ἱερά Μονή μας διαθέτει τὰ 33 κεριά τοῦ Παναγίου Τάφου σέ δεσμίδες ἀναμμένα μέ τό Ἅγιο Φῶς ἀπό τόν Πανάγιο Τάφο τοῦ Χριστοῦ μας. Τά κεριά
μπορεῖτε νά τὰ ἀνάβετε ἕνα - ἕνα, νά σταυρώνετε τό σπίτι σας, τήν ὥρα τῆς προ-
σευχῆς σας σέ περιπτώσεις ἀνάγκης, δοκιμασιῶν, πρκαγιῶν, θεομηνίας, ἀθε-
νείας καί ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Φωτός θά γίνει ἔλεος σέ ὅτι ζητήσουμε.

εύλογια Παναγίου Τάφου για κάθε σπίτι

κρεμαστό
εύλογιας
μεγάλο (11cm
ύψος)
μέ λαδάκι και
χώμα από τά
Ίεροσόλυμα
(για τó αυτοκί-
νητο, ή τó σπίτι
σας).

σταυρός
σέ ξύλο
ελιάς πού
γράφει τó
Πάτερ
ήμῶν...

Αγαπητοί μας ἀδελφοί,
σέ πρόσφατο προσκύνημά
μας στους Ἀγίους Τόπους
φέραμε κάποια εἶδη (σέ
περιορισμένο ἀριθμό) τά
ὁποῖα μπορείτε νά πάρετε
γιά νά ἔχετε εύλογια ἀπό
τούς Ἀγίους Τόπους καί
ταυτόχρονα νά βοηθήσετε
καί τó νεόκτιστο Μονα-
στήρι μας πού ἔχει τόσες
ἀνάγκες... Εὐχαριστοῦμε...

Ἁγία Γραφή ἀπό τά Ίεροσόλυμα

Ἁγία Γραφή
μέ ξύλινο
περίβλημα
ἀπό ἐλιά καί
μέ πυρογρα-
φία τήν Ἁγία
Ίερουσαλήμ.

χειροποίητο κεντημένο τσαντάκι σέ
πολλά χρώματα πού φέραμε ἀπό τήν
Ίερουσαλήμ (μπορείτε καί νά φυλά-
ξετε σέ αὐτό τά ἁγιοτικά σας).

μέ μαγνήτη

ΞΥΛΙΝΟ ΦΥΛΑΧΤΟ
εύλογίας μέ
ΜΑΓΝΗΤΗ
διαστάσεων
6 cm X 7 cm).
Περιέχει λαδάκι
καί χώμα ἀπό τά
Ίεροσόλυμα καί εικόνα
τῆς Παναγίας τῆς
Ίεροσολυμίτισσας.

μπρελόκ

μπρελόκ μέ χώμα
ἀπό τά Ίεροσόλυμα
μέ τήν Παναγία τήν
Ίεροσολυμίτισσα.

ΕΥΛΙΝΟΙ ΣΤΑΥΡΟΙ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

μέ εύλογίες & χῶμα από τήν Ἁγία Γῆ.

**Σταυρός μεγάλος μέ εύλο-
γίες στά
4 σημεῖα του**

Περιέχει λιβάνι, πέτρα, χῶμα & σταυ-
ρολούλουδο από τήν Ἁγία Γῆ. Διά-
σταση 17.5 X 11.5cm

Σταυρός μικρός

μόνο μέ χῶμα.

Διάσταση 13 X 8.50 cm (μικρός)

ΦΥΛΑΧΤΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ μέ πολλές εύλογίες

Κάθε χειροποίητο φυλαχτό περιέχει
μέσα ὅλες τίς κάτω εύλογίες:

- Βραχάκι από τόν Φρικτό Γολγοθά.
- Ἁγιολούλουδο από τόν Πανάγιο Τάφο.
- ἀγνό κερύ από τήν σφράγιση τοῦ Παναγίου Τάφου.
- κορδέλλα από τήν λιτάνευση στή Γεθσημανή.
- Μύρο από τόν Πανάγιο Τάφο.
- Λαδάκι από τίς ιερές κανδήλες πού καίνε στόν Γολγοθά καί στόν Πανάγιο Τάφο.

τό φυλαχτό τῶν Ἱερο-
σολύμων σέ μπρελόκ
γιά τά κλειδιά σας

Τό φυλαχτό τῶν
Ἱεροσολύμων
μέ σταυρουδάκι
γιά νά τό κρεμά-
σετε στό αὐτο-
κίνητο ἢ ἄλλου

ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ ΚΑΙ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ ΕΧΕΙ ΑΝΑΓΚΗ ΤΗΣ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΣΑΣ

Όσο δύσκολοι κι αν είναι οι καιροί μας, ως ενώσουμε όλοι τις προσπάθειές μας και από τό ύστέρημά μας, όλοι μαζί ως αγωνιστούμε νά συνεχίσουμε τά έργα στον Ίερό Ναό τών Αγίων μας Νεκταρίου καί Φανουρίου μέχρι τήν όλοκλήρωσή τους.

Αγαπητοί μας άδελφοί,
Γνωρίζουμε πόσο δύσκολες είναι για όλους οι ήμέρες πού διανύουμε.

Προσευχή μας είναι ή Παναγία μας καί οι Άγιοί μας Νεκτάριος ό Θαυματοργός καί Φανούριος ό Νεοφανής νά σκέπουν καί νά περιφρουροϋν όλους μας. Ίδιαιτέρως προσευχόμαστε για όλους έσας πού κατά καιρούς βοηθάτε παντί τρόπω τό Μοναστήρι τους. Θεράμας σας παρακαλούμε, νά συνεχίσετε νά βοηθάτε τό Μοναστήρι όπως μπορεΐτε.

Όπως ξέρετε, τό έργο για τήν όλοκλήρωση του Ναού είναι πολυδάπανο. Τά μάρμαρα δέν έχουν έξοφληθεί καί άκολουθεί ό ύπόλοιπος εκκλησιαστικός έξοπλισμός μέ τέμπλο, στασίδια, πολυελαίους, προσκυνητάρια κι άλλα λειτουργικά είδη. Τό κυριότερο, πρέπει νά ξεκινήσουμε τήν άγιογράφιση του Ναού ή όποία επίσης είναι έργο πολυδάπανο καί άπαιτεί πολύ χρόνο. Μέχρι τώρα, δέν μάς εγκαταλείψατε καί μέ τήν χάρη του Θεού τό έργο συνεχίζεται. Είμαστε ευγνώμονες στην άγάπη σας καί στην άμέριστη βοήθειά σας καί γι αυτό,

ώς αντίδωρο τής άγάπης σας, σας άποστέλουμε ως δώρο 2 πανέμορφες εικόνες κεντημένες σε ήλεκτρονικό άργαλειό, μία τής Κυρίας Θεοτόκου καί μία του Άγίου Νεκταρίου, διαστάσεων 35x20 εκ. σε όσους άποστέλλουν ως δωρεά για τόν Ίερό Ναό τών Αγίων τό χρηματικό ποσό τών 100 ευρώ. Θεράμας σας ευχαριστούμε.

Οί Άγιοί μας ως είναι παντοτεινοί προστάτες σας.

Μέ εύχές καί ευγνωμοσύνη,
Γερόντισσα Μόνικα καί
οί έν Χριστώ άδελφές

